

من آیات الاحق

اسم التفضيل و اسم المكان

به جملات زیر دقت کنید:

اَحَبُّ عباد اللَّهِ اَنْفَعُهُم لِلنَّاسِ. (محبوب‌ترین بندگان خدا سودمندترین شان برای مردم است.)

الْعَدْلُ حَسَنٌ وَكُنْ فِي الْأَمْرَاءِ أَحْسَنُ. (عدالت خوب (نیکو) است ولی در فرماندهان بهتر (نیکوتر) است.)

اَحَبُّ الْأَعْمَالِ إِلَى اللَّهِ جُفْطُ الْلِسَانِ. (محبوب‌ترین کارها نزد خدا نگهداشتن زبان است.)

أَعْجَزُ النَّاسِ مَنْ عَجَزَ عَنِ اِكْتِسَابِ الْإِخْوَانِ. (ناوان‌ترین مردم کسی است که از به دست آوردن دوستان ناتوان باشد.)

إِنْ أَحَبَّ عباد اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْصَحُهُمْ لِبِيَادِهِ. (همانا محبوب‌ترین بندگان خدا نزد خدا اندرزگو‌ترین شان برای بندوهایش است.)

أَكْثَرُ خطايا ابْنِ آدَمِ فِي لِسَانِهِ. (بیشترین گناهان آدمیزاد در زبان اوست.)

أَخْيَرُ النَّاسِ مَنْ نَفَعَ النَّاسَ. (بهترین مردم کسی است که به مردم سود برساند.)

أَفْضَلُ النَّاسِ أَنْفَعُهُم لِلنَّاسِ. (بهترین (برترین) مردم سودمندترین شان برای مردم است.)

در سال‌های قبل با این عبارت‌ها آشنا شدید و آن‌ها را به خوبی ترجمه کردید، اگر کمی دقت کنیم در تمام جملات فوق مفهوم برتری به چشم می‌خورد، که

در زبان عربی به نام «اسم تفضیل» هستند. (تمام کلمات رنگی اسم تفضیل‌اند).

هرگاه بخواهیم که برتری کسی بر کسی یا برتری چیزی بر چیز دیگر را بیان کنیم از اسم تفضیل استفاده می‌کنیم. بهتر است بدانید که اسم تفضیل از فعل ثالثی مجرد ساخته می‌شود. و معادل «صفت برتر» (تر) و «صفت عالی» (ترین) در فارسی است.

وزن‌های اسم تفضیل

اسم تفضیل نیز مانند سایر اسم‌ها در عربی، کاربرد مذکور و مؤثر دارد:

۱ مذکور آن بر وزن «أَفْعَلُ» ساخته می‌شود.

۲ صَعْرُ (کوچک شد) (فعل ثالثی مجرد) اسم تفضیل مذکور. أَصْعَرُ (کوچک‌تر، کوچک‌ترین)

۳ حَسْنٌ (نیکو شد) (فعل ثالثی مجرد) اسم تفضیل مجرد. أَحْسَنُ (نیکوتر، نیکوترین)

۴ مؤثر آن بر وزن «فُعْلٍ» ساخته می‌شود.

۵ صَغْرٌ (کوچک شد) (فعل ثالثی مجرد) اسم تفضیل مؤثر. صُغْرٰي (کوچک‌تر، کوچک‌ترین)

۶ حُسْنٌ (نیکوشد) (فعل ثالثی مجرد) اسم تفضیل مؤثر. حُسْنَي (نیکوتر، نیکوترین)

۷ برعی از اسم‌ها و فعل‌ها را با اسم تفضیل اشتباہ نگیرید:

۸ رنگ‌هایی که بر وزن «أَفْعَلُ» می‌آیند:

۹ «أَحْمَرُ» (قرمز)، «أَزْقَرُ» (آبی)، «أَسْوَدُ» (سیاه)، «أَبْيَضُ» (سفید)، «أَصْفَرُ» (زرد)، «أَحْصَرُ» (سبز).

۱۰ عیب‌هایی که بر وزن «أَفْعَلُ» می‌آیند: «أَحْمَقُ» (کم عقل)، «أَبْتَرُ» (بریده شده)، «أَعْوَجُ» (کج، خمیده)، «أَصَمُّ» (کر، ناشیوا)، «أَبْكَمُ» (کر و لال)، «أَخْرَسُ» (لال)، «أَعْرَجُ» (لگ)، «أَعْمَى» (کور، نابینا)

نحوه نسبی

عین کلمه لیست اسم التفضیل:

۱ أَصْفَرُ

۲ أَقْوَى

۳ أَحْسَنُ

۴ أَحَبُّ

۵ گزینه (۴) - کلمه‌ای که بر وزن «أَفْعَلُ» است، اگر معنی «رنگ» بددهد اسم تفضیل نیست؛ مانند «أَصْفَر» (زرد) در گزینه ۴

۳ فعل ماضی در باب «إفعال»

گاهی اسم تفضیل (بدون ال) شبیه فعل ماضی باب «إفعال» می‌شود. چنان‌چه حرکت حرف آخر کلمه فتحه (ه) نباید اسم تفضیل است اما اگر حرکت آخر کلمه فتحه (ه) باشد، باید به معنی جمله دقت کنیم.

(اسم تفضیل) مثال: علیٰ أَحْسَنَ الطَّالِبَاتِ: علیٰ بهترین دانش‌آموزان است.

(فعل ماضی) مثال: علیٰ أَحْسَنَ يَاصِدِقَاتِهِ: علیٰ به دوستانش نیکی کرد.

۴ فعل مضارع در صیغه اول شخص مفرد (المتكلّم وحده)

گاهی این صیغه از فعل مضارع در فعل‌های ثالثی مجرد بر وزن «أَفْعَلُ» به کار می‌رود. با ترجمه جمله باید بدانیم که این کلمه اسم تفضیل است یا فعل مضارع!

(اسم تفضیل) مثال: هذا الْكِتَابُ أَنْفَعُ مِنْ ذَلِكَ: این کتاب از آن سودمندتر است.

(فعل مضارع) مثال: أَنْفَعُ إِلَى التَّائِسِ فِي حَيَاةِي: در زندگی ام به مردم سود می‌رسانم.

دعاونه تسلی

عین ما فيه اسم التّفضيل:

۱ إِنَّا لَا نُنْصِبُ أَجْرًا مِنْ أَحْسَنِ عَمَلٍ

۲ الْقَصْصُ الْقَرَائِيَّةُ مِنْ أَحْسَنِ الْقَصَصِ

۳ گزینه (۳) - «أَحْسَنَ» اسم تفضیل بر وزن «أَفْعَلُ» است. ترجمه عبارت: داستان‌های قرآنی از بهترین داستان‌ها هستند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

۱ «أَحْسَنَ» بر وزن «أَفْعَلُ» فعل ماضی باب «إفعال» است. ترجمه عبارت: همانا ما پاداش کسی را که کاری نیک کرد، تباہ نمی‌کنیم.

۲ «أَحْسَنُ» فعل مضارع صیغه متکلم وحده است. ترجمه عبارت: به دوستی که به من بدی کرد، نیکی می‌کنم.

۳ «أَحْسِنُ» فعل امر است و اسم تفضیل نیست. ترجمه عبارت: به مردم نیکی کن تا قلب‌هایشان را به دست آوری.

وزن جمع اسم تفضیل

غالباً جمع اسم تفضیل بر وزن «أَفْاعِلُ» است؛ مانند «أَفْضَلُ» و «أَرَذَلُ» که جمع آن‌ها به ترتیب «أَفْاضِلُ» و «أَرَاذِلُ» می‌باشد.

إِذَا مَلَكَ الْأَرَادِلُ هَلَكَ الْأَفَاضِلُ مثال هرگاه فرمادهایی برسند، شایستگان هلاک می‌شوند. («أَرَادِلُ» جمع مکسر «أَرَذَلُ» و «أَفَاضِلُ» جمع مکسر «أَفْضَلُ» است).

۱ اگر جمع مکسر بر وزن «أَفْاعِلُ» بر برتری دلالت نکند، اسم تفضیل نیست؛ پس برای اطمینان آن را به مفرد ببریم.

۲ أَصَابِعٌ إِضْبَعٌ (انگشت) / أَمَاكِينٌ مَكَانٌ (جا، مکان)، اسم تفضیل نیستند.

۳ أَكَابِرٌ أَكْبَرٌ (بزرگ‌تر، بزرگ‌ترین) / أَعْظَامٌ أَعْظَمٌ (عظیم‌تر، عظیم‌ترین)؛ اسم تفضیل هستند.

چگونه دو اسم را با هم مقایسه کنیم؟

دو اسم موردنظر چه مذکر باشند و چه مؤنث، برای مقایسه میان آن دو از اسم تفضیل بر وزن «أَفْعَلُ» + مِنْ استفاده می‌کنیم.

۱ فَوَادُ أَكْبَرٌ مِنْ سَعِيدٍ. (فَوَاد از سعید بزرگ‌تر است.)

۲ مثال اسم تفضیل مذکر

۳ مثال فاطمه از زهرا بزرگ‌تر است.

۴ مثال اسم تفضیل مذکر

بنابراین اسم تفضیل مؤنث بر وزن «فُعلی» زمانی می‌آید که بخواهیم برای آن اسم مؤنث، صفت بیاوریم.

۵ مثال جاءُتْ فاطمة الْكَبِيرَیْ (فاطمه بزرگ‌تر آمد.)

۶ مثال اسم تفضیل مؤنث

پس از اسم تفضیل اگر حرف جر «من» باید، اسم تفضیل به شکل صفت برتر و با پسوند «تر» ترجمه می‌شود.

۷ مثال غرَّتِي أَكْبَرٌ مِنْ عَرَفَتِي: اتاق من از اتاق تو بزرگ‌تر است.

نحوه تست

عین الخطأ في استخدام اسم التفضيل:

فاطمة كبرى من بنات هذا الصفة!

مريم أعلم من صديقتها!

گزینه (۱) - برای مقایسه بین اسم‌های مؤنث نیز از اسم تفضیل بر وزن «أَفْعُل» استفاده می‌شود لذا در گزینه (۱) باید به جای «كُبْرِي» از «أَكْبَر» استفاده کنیم. (مانند گزینه ۳). در گزینه (۲) به دلیل این‌که اسم تفضیل به عنوان صفت یک اسم مؤنث آمده، از وزن «فُعْلِي» استفاده شده است! (اختی الکبُری)

ترجمه گزینه‌ها:

فاطمه از دختران این کلاس بزرگ‌تر است.

مریم از دوستش داناتر است.

اسم‌های تفضیل بر وزن «أَفْلٌ» و «أَفْعِنٌ»

در کلماتی که دو حرف از سه حرف اصلی (ريشه) يکسان است، برای ساختن اسم تفضیل از وزن «أَفْلٌ» استفاده می‌کنیم. همچنین اگر سومین حرف ریشه «و - ئی» باشد، اسم تفضیل بر وزن «أَفْعِنٌ» می‌آید.

مثال أَفْلَ (كمتر، کمترین)، أَهَمَ (ممتر، مهمترین)، أَشَدَ (شدیدتر، شدیدترین)، أَحَبَ (محبوب‌تر، محبوب‌ترین)، أَعْلَى (گران‌تر، گران‌ترین) همگی اسم تفضیل به شمار می‌روند.

اسم تفضیل به معنای «ترین»

اگر پس از اسم تفضیل حرف «من» نیاید و اسم تفضیل به اسم پس از خود اضافه شود (یعنی پس از آن مضافق‌الیه باید). معمولاً به صورت «صفت برترین» و با پسوند «ترین» ترجمه می‌شود.

مثال أَحْسَنُ طَبِيبٍ (برادرم بهترین پزشک است).

سورة الْبَقَرَةُ أَكْبَرُ سُورَةٍ فِي الْقُرْآنِ. (سوره بقره بزرگ‌ترین سوره در قرآن است).

نحوه تست

«أَعْلَمُ النَّاسٍ مَنْ جَمَعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ». عین الصحیح فی الترجمة:

مردم دانا هستند، کسانی که دانش مردم را به دانش خود جمع می‌کنند.

مردم دانا کسانی هستند که دانش مردم را به دانش‌های خود بیفزایند.

گزینه (۴) - «أَعْلَمُ» بر وزن «أَفْعُلٌ» به معنای «داناترین» اسم تفضیل است بنابراین گزینه‌های (۱) و (۲) و (۳) نادرست ترجمه شده‌اند و فعل «جَمَعٌ» ماضی است و به صورت «جمع کند» ترجمه می‌شود [رد سایر گزینه‌ها]، در ضمن «علم» در هر دو بخش جمله مفرد ترجمه می‌شود. (دانش) [رد گزینه (۳)]

اسم تفضیل بودن «خَيْرٌ»، «شَرٌّ»

دو اسم «خَيْرٌ» و «شَرٌّ» کاربردهای مختلفی دارند. یکی از آن‌ها مصدر به معنای «خوبی / بدی» است، دیگری صفت ساده (نه تفضیل) به معنای «خوب / بد»! این اسم‌ی، کاربرد دیگری نیز در جمله دارند که به معنای «بهتر، بهترین / بدتر، بدترین» است. در این صورت آن‌ها را اسم تفضیل می‌دانیم پس ملاک تشخیص، فقط و فقط ترجمه آن‌ها در جمله است!

در دو حالت زیر دو اسم «خَيْرٌ» و «شَرٌّ» را اسم تفضیل به شمار می‌آوریم:

الف اگر بعدشان حرف جز «من» باید و به شکل صفت تفضیلی (صفت برتر) «خوب‌تر، بهتر» و «بدتر» ترجمه شوند.

مثال تَفَكَّرَ سَاعَةً خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةٍ سَبْعِينَ سَنَةً. (ساعتی اندیشیدن بهتر از عبادت هفتاد سال است).

«مَنْ غَلَبَ شَهْوَتَهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرٌّ مِنَ الْبَهَائِمِ» (هرکس شهوتش بر خردش غلبه کند پس او از چارپایان بدتر است).

ب اگر بعدشان مضاف‌الیه باید و به شکل صفت عالی (صفت برترین) «خوب‌ترین، بهترین» و «بدترین» ترجمه شوند.
مثال خیر الامور أوسطُهَا. (بهترین کارها میانه‌ترین آن‌هاست).

شُرُّ النَّاسِ مَنْ لَا يَعْتَقِدُ الْأَمَانَةَ وَ لَا يَجْتَبِيُ الْخِيَانَةَ. (بدترین مردم کسی است که پاییند به امانت نباشد و از خیانت دوری نکند.)

نحوه نسبتی

«**خیر إخواني من أهدى إلى عيوبه.**» عَيْنَ الصَّحِيحِ فِي التَّرْجِمَةِ:

- ١ بـهترین برادرانم کسی است که عیب‌هایم را به من هدیه کند.
- ٢ بـهترین برادر من بهترند از کسانی که عیب‌هایم را به من هدیه می‌کنند.
- ٣ گـزینه (۱) - «خـیر» اسم تفضیل و در اینجا به معنای «بهترین» است. (رد گـزینه ۲ و ۳)
- ٤ إخـوانـي: برادرانم («إخـوان» جـمع مـكـسر «أـخـ» است). (رد گـزینه ۴)
- ٥ أـهـدى: هـدـيـهـ کـنـدـ (رد گـزـينـهـ ۲ و ۳)
- ٦ عـيـوبـ: عـيـوبـهاـ («عيـوبـ» جـمع مـكـسر «عـيـبـ» است). (رد گـزـينـهـ ۴)

عـيـونـ ماـ لـيـسـ فـيـهـ اـسـمـ التـفـضـيلـ:

- ١ شـرـ الأـصـدـقـاءـ مـنـ هوـ جـاهـلـ فـيـ الـأـمـرـ.
- ٢ تـعـرـفـتـ عـلـىـ أـنـقـعـ الـأـدـوـيـةـ لـهـذـاـ الـمـرـضـ.
- ٣ كـلـمـةـ اللـهـ هـيـ الـغـلـيـاـ.

گـزـينـه (۲) - در اـينـ گـزـينـهـ «أـحـسـنـ» (نيـکـيـ کـنـ) فعل اـمرـ است و اـسـمـ تـفـضـيلـ نـيـسـتـ. تـرـجـمـهـ عـبـارتـ: بهـ پـدرـ وـ مـادـرـ بهـ طـورـ وـ صـفـ نـشـدـنـيـ، نـيـکـيـ کـنـ.
 بررسـيـ سـايـرـ گـزـينـهـاـ:

- ١ شـرـ بـهـ مـعـنـيـ «بـدـتـرـينـ» وـ اـسـمـ تـفـضـيلـ استـ. تـرـجـمـهـ عـبـارتـ: بـدـتـرـينـ دـوـسـتـانـ، کـسـيـ استـ کـهـ درـ کـارـهاـ نـادـانـ استـ.
- ٢ الـعـلـيـاـ اـسـمـ تـفـضـيلـ مـؤـنـثـ استـ. تـرـجـمـهـ عـبـارتـ: سـخـنـ خـدـاـسـتـ کـهـ بـرـتـرـ استـ.
- ٣ «أـنـقـعـ» بـرـ وزـنـ «أـفـغلـ» اـسـمـ تـفـضـيلـ مـذـکـرـ استـ. تـرـجـمـهـ عـبـارتـ: باـ سـوـدـمـنـدـتـرـينـ دـارـوـهـاـ بـرـایـ اـيـنـ بـيـمـارـيـ آـشـنـاـ شـدـمـ.

«خـيرـ» وـ «شـرـ» غـيرـ اـسـمـ تـفـضـيلـ

در حالت‌های زیر، دو اـسـمـ «خـيرـ» وـ «شـرـ» رـاـ اـسـمـ تـفـضـيلـ مـحـسـوبـ نـمـيـکـنـيمـ:

- الفـ خـيرـ وـ شـرـ گـاهـيـ درـ مـعـنـيـ «وصـفـيـ» هـسـتـنـدـ؛ نـيـکـ، بـدـ
- مـثالـ إـفـعـلـواـ أـعـمـالـ الـحـيـرـ. (کـارـهـاـ نـيـکـ اـنجـامـ دـهـيدـ).

عـمـلـكـ الشـرـ يـضـرـتـاـ. (کـارـ بـدـ توـ بهـ ماـ آـسـيـبـ مـيـرـسانـدـ).

- بـ «خـيرـ وـ شـرـ» گـاهـيـ درـ مـعـنـيـ «مـصـدرـ» هـسـتـنـدـ؛ نـيـکـ، بـدـ (کـهـ درـ اـيـنـ صـورـتـ باـ «أـلـ» مـيـآـيـنـدـ).
- مـثالـ أـنـاـ أـحـبـ الـحـيـرـ. (منـ نـيـکـ (کـرـدنـ) رـاـ دـوـسـتـ دـارـمـ).

ياـ رـبـ أـبـيـدـنـيـ مـنـ الشـرـ. (پـورـدـگـارـاـ مـراـ اـزـ بـدـيـ (کـرـدنـ) دـورـ کـنـ).

- جـ اـگـرـ بـهـ تـهـاهـيـ درـ جـملـهـ بـيـاـيـدـ وـ بـهـ مـعـنـيـ «خـوبـ /ـ خـوبـيـ» وـ «بـدـ /ـ بـدـيـ» تـرـجـمـهـ شـونـدـ.
- مـثالـ هـذـاـ الـكـاتـبـ خـيـرـ. (اـيـنـ کـاتـبـ، خـوبـ استـ).
- مـثالـ الـرـجـلـ الـكـاذـبـ شـرـ. (مـرـدـ درـوغـگـوـ، بـدـ استـ).

نحوه نسبتی

عـيـونـ كـلـمـةـ «خـيرـ» لـيـسـ اـسـمـ التـفـضـيلـ:

- ١ (زـبـ إـنـيـ لـماـ أـنـزـلـتـ إـلـيـ مـنـ خـيـرـ فـقـيرـ) عـداـوةـ الـعـاقـلـ خـيـرـ مـنـ صـدـاقـةـ الـجـاهـلـ!
 - ٢ الـوـحدـةـ خـيـرـ مـنـ جـلـيـسـ السـوـءـاـ
- گـزـينـه (۱) - کـلمـهـ «خـيرـ» اـگـرـ مـعـنـيـ «بـهـترـ، بـهـترـينـ» بـدـهـدـ اـسـمـ تـفـضـيلـ استـ؛ پـسـ بـاـيـدـ بـهـ مـعـنـيـ جـملـهـاـ دـقـتـ کـنـيمـ:
- ٣ بـپـورـدـگـارـ، مـنـ بـهـ آـنـ چـهـ اـزـ خـوبـيـ بـرـایـ منـ نـازـلـ کـرـديـ، فـقـيرـ هـسـتمـ. «خـيرـ» اـسـمـ تـفـضـيلـ نـيـسـتـ.
 - ٤ نـيـاـيـدـ قـومـيـ، قـومـ دـيـگـرـ رـاـ مـسـخـرهـ کـنـدـ چـهـ بـسـ آـنـ اـزـ اـيـشـانـ بـهـترـ باـشـنـدـ. «خـيرـ» اـسـمـ تـفـضـيلـ استـ.
 - ٥ دـشـمـنـيـ عـاقـلـ اـزـ دـوـسـتـيـ نـادـانـ بـهـترـ استـ. «خـيرـ» اـسـمـ تـفـضـيلـ استـ.
 - ٦ تـنـهـاهـيـ اـزـ هـمـنـشـيـنـ بـدـ، بـهـترـ استـ. «خـيرـ» اـسـمـ تـفـضـيلـ استـ.

«آخر» يا «آخر»! مسألة اين است!

کلمه «آخر» در اصل به صورت «آخر» بوده که به شکل «آخر» در آمده است. این کلمه بر وزن «فاعل» و اسم فاعل است و به معنای «پایان دهنده» می باشد. مؤنث آن هم با افزودن «ة» به آخر کلمه به راحتی به دست می آید؛ آخرة

کلمه «آخر» در اصل به صورت «آخر» بوده که به شکل «آخر» در آمده است. این کلمه بر وزن «أفعى» و اسم تفضيل است و به معنای «ديگری» می باشد. مؤنث آن هم بر وزن «فُعلى» می باشد؛ آخرى

بنابراین جدول زیر را خوب به خاطر بسپارید:

اسم التَّفْضِيل	اسم الفاعل
آخر، أخرى	آخر، آخرة
ديگری	پایان دهنده

مفهوم تسمى

عَيْنُ الْخَطَا عَمَّا أُشِيرَ إِلَيْهِ بِخَطْهُ: «إِجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدِيقِ فِي الْآخِرِينَ»

۱) اسم التَّفْضِيل

۲) اسم الفاعل

۳) مجرور بحرف الجر

۴) الجمع السالم للذكر

گزینه (۴) - کلمه «آخر» بر وزن «فاعل» است پس اسم فاعل محسوب می شود و چون بعد از «في» آمده، مجرور به حرف جر است.

کلمه «آخر» اسم تفضيل و کلمه «آخر» اسم فاعل به شمار می آید!

نکته

اسم المكان

همان‌گونه که از اسمش پیداست به مکان اشاره می کند. این اسم در عربی بیشتر بر وزن «مَفْعُل» و گاهی بر وزن «مَفْعَلَةً» می آید.

هُنَاكَ قُرْبَ بَيْتِنَا مَلْعِبٌ كَبِيرٌ: نزدیک خانه ما، ورزشگاه بزرگی هست.

مثال

اسم مکان

ذلِكَ مَنْزِلُ جَدِي: آن خانه پدر بزرگم است.

اسم مکان

أَخِي يَعْمَلُ فِي الْمَطْبَعَة: برادرم در چاپخانه کار می کند.

اسم مکان

مفهوم تسمى

عَيْنُ عِبَارَةً مَاجِءَ فِيهَا اسْمُ الْمَكَانِ:

۱) هذا الشاعر شيرازي المولد و له أشعار رائعةً

۲) هذه الأفلام الغربية ليست مناسبة للأطفال!

گزینه (۳) - در این گزینه اسم مکان نداریم. ترجمه عبارت: این فیلم‌های غربی مناسب کودکان نیستند.

بررسی سایر گزینه‌ها:

۱) «مؤلد» بر وزن «مَفْعُل» به معنای «زادگاه» - اسم مکان. ترجمه عبارت: این شاعر متولد شیراز است و اشعاری دلنشیں دارد.

۲) «متجر» بر وزن «مَفْعُل» به معنای «فروشگاه» - اسم مکان. ترجمه عبارت: در فروشگاه همکارم شلوارهای بهتری است.

۳) «مناصب» جمع «مَنْصَبٍ» به معنای «مقام و جایگاه» و بر وزن «مَفْعُل» - اسم مکان. ترجمه عبارت: برای رسیدن به مقام‌هایی دنیوی به دنبال علم نباش.

نکته

وزن «مَفْعَلَةً» همیشه برای مکان به کار می رود، ولی «مَفْعُل» و «مَفْعُل» بین مکان و زمان مشترکاند. فقط در جمله می توانیم بفهمیم برای مکان به کار رفته‌اند یا زمان.

الزُّوَارَ يَدْهَبُونَ إِلَى مَكَةَ الْمُكَرَّمَةِ فِي مَوْسِمِ الْحَجَّ. (زائران در فصل (موسم) حج به مکة مكرمه می‌روند).

مثال

اسم زمان بر وزن «مَفْعُل»

أَمَّيَ مَشْغُولَةً بِطَبَخِ الطَّعَامِ فِي الْمَطْبَخِ. (مادرم در آشپزخانه مشغول پختن غذا است.)

اسم مکان بر وزن «مَفْعُل»

مَبْدِأ العام الهجري هو الشّهْر المُحَرَّم، (زمان شروع سال هجری، ماه محرم است).
اسم زمان بر وزن «مفعول»

إِنَّ الْمَرْأَةَ تَرَكَتْ مِنَ الْمَحْمِلِ. (زن از کجاوه پایین آمد).
اسم مکان بر وزن «مفعول»

اسم‌های مکان ممکن است گاهی تغییراتی در ظاهرشان دیده شود و آن‌ها را بر وزن‌های دیگری ببینیم:
مَكَانٌ مکان، مَدَار، مَقَام، مَزَار و ... وزن مُفَعَّل (مخصوص ریشه‌هایی است که حرف دومشان «و، ی» است).
مَقْرَرٌ مَقْرَر، مَحَلٌ و ... وزن مُفَعَّل (مخصوص ریشه‌هایی است که دو حرفشان شبیه هم است).
مَرْمَى (دروازه)، مَثَقَى (قهقهه خانه)، مَسْتَقَى (شفاخانه) وزن مُفَعَّل (مخصوص ریشه‌هایی است که حرف سومشان «و، ی» است).
مَكَفَةٌ اسم مکان در فعل‌های ثلائی مزید دقیقاً هم وزن اسم مفعول است. در این صورت فقط ترجمه‌می‌تواند راه تشخیص مناسبی باشد.
مُسْتَقَعٌ (مرداب)، مُسْتَوَّضَف (درمانگاه)، مُسْتَشْفَى (بیمارستان)

نحوه نسبتی

عین اسم المکان:

- ۱ مَقْرَرٌ مُفَعَّل
۲ مَحَبَّةٌ مُفَعَّل
۳ مَرْسِلٌ مُفَعَّل
۴ مَنْظَمٌ مُفَعَّل

گزینه (۱) - «مَقْرَرٌ» به معنای «جایگاه» اسم مکان است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

- ۱ مَحَبَّةٌ مصدر (محبت کردن)
۲ مَرْسِلٌ اسم الفاعل (فرستنده)
۳ مَنْظَمٌ اسم المفعول (به نظم درآمده)

عین ما فيه اسم المکان:

- ۱ لا يَسْمَحُ مَكْتَبَنَا لَنَا أَنْ نَسْجُدَ لِغَيْرِ اللَّهِ.
۲ مَا يَئِسَ الْعَلَمَاءُ مِنْ مَعْرِفَةِ الظَّواهِرِ الْطَّبِيعِيَّةِ.
۳ أَكْرَمَ الْمُدِيَّ تَلَمِيذَهُ بِالْمَوْدَةِ وَالْمَرْحَمَةِ.

گزینه (۱) - «مَكْتَبٌ» بر وزن «مفعول» اسم مکان است. ترجمه عبارت: این‌ما به ما اجازه نمی‌دهد که برای غیر خدا سجده کنیم.
بررسی سایر گزینه‌ها:

- ۱ مُعْتَمَدٌ (مُ...) اسم مفعول از ثلائی مزید است. ترجمه عبارت: انسان راستگو نزد دوستانش مورد اعتماد است.
۲ مَعْرِفَةٌ مصدر است. ترجمه عبارت: دانشمندان از شناخت پدیده‌های طبیعی نالیلدند.
۳ الْمَوْدَةُ، الْمَرْحَمَةُ مصدر هستند. ترجمه عبارت: مدیر، دانش‌آموzan خود را با دوستی و مهربانی گرامی داشت.

گنجه جمع اسم‌های مکان (مفعول، مفعیل، مفعولة) بر وزن **مفعاعل** «می‌آید، بنابراین برای پیدا کردن اسم‌های مکان وزن «مفاععل» را هم باید در نظر داشته باشیم.
«مطاعم» جمع «مطعهم؛ رستوران»، «متازل» جمع «متزل؛ خانه»، «مطابع» جمع «مطبعة؛ چایخانه»، «ملاعب» جمع «ملعب؛ ورزشگاه»

نحوه نسبتی

عین ما ليس فيه اسم المکان:

- ۱ كَانَتْ مَرَاجِعُ مَحَافَظَةِ مَازِنْدَرَانِ مِنْ أَجْمَلِ الْمَنَاطِقِ جَدًا.
۲ شَاهَدَتْ زَمِيلَتِي فِي الْمَكْتَبَةِ الصَّادِقُ مُعْتَمِدٌ عِنْدَ أَصْدِقَائِهِ.
۳ يُعْجِبُنِي حَارِشُ الْمَرْمَى مِنْ بَلْدِ إِيْرَانِ فِي الْمَبَارَةِ الْعَالَمِيَّةِ.

گزینه (۳) - «المهتدین» با «مُّ» شروع شده و عین الفعل آن کسره دارد، بنابراین اسم فاعل است. ترجمه آیه شریفه: او به کسی که از راهش گمراه شد آگاهتر است و او به هدایت یافتگان آگاهتر است.
بررسی سایر گزینه‌ها:

- ۱ مَزَارٌ جمع «مزَارَة» بر وزن «مَفْعَلَة» اسم مکان. ترجمه عبارت: مزرعه‌های استان مازندران واقعاً از زیباترین جاهای بود.
۲ الْمَكَتَبَةُ جمع «مَفْعَلَة» اسم مکان. ترجمه عبارت: دوستم را صبح در کتابخانه عمومی دیدم.
۳ الْمَرْمَى جمع «مَفْعَى» بر وزن «مَفْعَى» اسم مکان. ترجمه عبارت: دروازه‌بان کشور ایران در مسابقه جهانی، مرا به شگفت می‌آورد.

گنجه اسم‌هایی که در معنای مکان هستند ولی بر وزن‌های اسم مکان نیستند را اسم مکان نمی‌گیریم مانند: الصَّفَ (کلاس)، شَارِعَ (خیابان)، زَقَاق (کوچه)، دَار (خانه) و

ترجمه عبارات مهم

نباید گروهی، گروهی [دیگر] را مسخره کند؛ شاید آنها بهتر از ایشان باشند.	﴿وَ لَا يَسْخِرُ قَوْمٌ مِّنْ قَوْمٍ عَسَى أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ﴾
از یک دیگر عیب‌جویی نکنید و به هم لقب‌های زشت ندهید؛ چه ناپسند است نام زشت بعد از ایمان.	﴿وَ لَا تَلَمِّذُوا أَنفُسَكُمْ وَ لَا تَنَابِرُوا بِالْأَقْبَابِ بِتْسُ الِاسْمُ الْفَسُوقُ بَعْدَ الإِيمَانِ﴾
از بسیاری از گمان [ها] دوری کنید؛ به راستی بعضی از گمان [ها] گناه است.	﴿إِجْتَنَبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظُّنُنِ إِنَّ بَعْضَ الظُّنُنِ إِنْمَّا﴾
و جاسوسی نکنید و بعضی از شما غیبت بعضی [دیگر] را نکند؛ آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر خود را در حالی که مرده است، بخورد؟ پس از آن [کار] بدtan می‌آید.	﴿وَ لَا تَجَسَّسُوا وَ لَا يَعْتَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيَّتًا فَكَرِهُتُمُوهُ﴾
ما باید از خود پسندی دوری کنیم و از عیب‌های دیگران با سخنی پنهان یا با اشاره‌ای یاد نکنیم.	علَيْنَا أَنْ نَبْتَغِ عَنِ الْعَجْبِ وَ أَنْ لَا نَذْكُرَ عُيوبَ الْآخَرِينَ بِكَلَامٍ خَفِيٍّ أَوْ بِإِشَارَةٍ.
بزرگ‌ترین عیب آن است که از آن چه مانند آن در خود توست، عیب‌جویی کنی.	أَكْبَرُ الْعَيْبِ أَنْ تَعِيبَ مَا فِيكَ مِثْلًا.
جاسوسی کردن، تلاشی زشت برای آشکار کردن رازهای مردم برای رسوا نمودن آن‌هاست و آن از بزرگ‌ترین گناهان است.	الْتَّجَسُّسُ هُوَ مُحاوَلَةٌ قَبِيحَةٌ لِكَشْفِ أَسْرَارِ النَّاسِ لِفَضْحِهِمْ وَ هُوَ مِنْ كَبَائِرِ الدُّنُوبِ.
غیبت و آن از مهم‌ترین دلایل قطع ارتباط میان مردم است.	الْغَيْبَةُ وَ هِيَ مِنْ أَهَمِّ أَسْبَابِ قَطْعِ التَّوَاصُلِ بَيْنَ النَّاسِ.
خداؤند مردم را از مسخره کردن دیگران باز می‌دارد.	إِنَّ اللَّهَ يَنْهَا النَّاسَ عَنِ السُّخْرِيَّةِ مِنَ الْآخْرِينَ.
غیبت آن است که برادر و خواهرت را به آن چه ناپسند می‌شمرند، یاد کنی.	الْغَيْبَةُ هِيَ أَنْ تَذَكُّرُ أَخْلَاكَ وَ أُخْتَكَ بِمَا يَكْرَهُانِ.
داناترین مردم کسی است که علم مردم را به علم خودش بیفراید.	أَعْلَمُ النَّاسِ مَنْ جَمَعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ.
محبوب‌ترین بندگان خدا نزد خداوند، سودمندترین آن‌ها برای بندگانش است.	أَحَبُّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادَهِ.
و با آن‌ها به روشنی که بهتر است گفت و گو کن؛ به راستی پروردگارت نسبت به کسی که از راه او گمراه شده آگاه‌تر است.	﴿وَ جَادِلُهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحَسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ﴾
قیمت‌ها از هفتاد و پنج هزار [تومان] شروع می‌شود تا هشتاد و پنج هزار تومان.	تَبَدُّلُ الْأَسْعَارِ مِنْ خَمْسَةٍ وَ سَبْعِينَ أَلْفًا إِلَى خَمْسَةٍ وَ تَمَانِينَ أَلْفَ تومان.
بعد از تخفیف، دویست و بیست هزار [تومان] به من بده.	أَعْطِنِي بَعْدَ التَّخْفِيفِ مِنْتَيْنَ وَ عِشرِينَ أَلْفًا.
آن مغازه همکارم است، او شلوارهای بهتری دارد.	ذَلِكَ مَنْجَرٌ رَّمِيلِيٌّ، لَهُ سَرَاوِيلُ أَفْضَلُ.
هر کس اخلاقش بد شد خودش را عذاب داد.	مَنْ سَاءَ حُلْقَهُ عَذَّبَ نَفْسَهُ.
من فقط فرستاده شدم تا شرافت‌های اخلاقی را کامل کنم.	إِنَّمَا بُيَثِّتُ لِأَنْتَمْ مَكَارَمَ الْأَخْلَاقِ.
خداؤند، همان‌گونه که آفرینش مرا نیکوگرداندی، خلق و خویم رانیز نیکوگردان.	اللَّهُمَّ كَمَا حَسَّنْتَ خَلْقِي، فَحَسِّنْ خَلْقِي.
در ترازو [ترازوهای اعمال] چیزی سنگین‌تر از اخلاق نیست.	لَيْسَ شَيْءٌ أَنْقَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنَ الْحَلْقِ الْحَسِنِ.
خداؤند به کسی جز [به اندازه] توانایی اش تکلیف نمی‌کند.	﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾

واژگان و اصطلاحات

ضلال: گمراه شد (مضارع: یَضَلُّ)

عاد: عیب جویی کرد، عیب دار کرد (مضارع: یَعِيبُ / مصدر: عَيْبٌ)

عذاب: عذاب داد (مضارع: یُعَذِّبُ / امر: عَذَّبُ / مصدر: تَعذِّبٌ)

عَسْئِي: شاید، امید است = رُبَّما

عَجْب: خودپسندی

غَلَبَ: چیره شد (مضارع: یَغْلِبُ / مصدر: غَلَبةً)

فَضْحٌ: رسوا کردن

فُسُوقٌ: آلوده شدن به گاه

قَدْ: گاهی، شاید (بر سر مضارع) / بر سر ماضی معادل ماضی نقلی

كَبَائِرٌ: گناهان بزرگ «مفرد: كَبِيرَةٌ»

كَرْهَةٌ: ناپسند داشت (مضارع: یَكُرْهُ / امر: إِكْرَهُ / مصدر: كَراهةً)

لَحْمٌ: گوشت «جمع: لُحُومٌ»

لَقَبٌ: لقب داد (مضارع: يَلْقَبُ / امر: لَقَبَ)

لَمَزَ: عیب گرفت (مضارع: يَلْمِزُ)

متَّجَرٌ: مغازه (جمع: متَّجَرٌ)

مَحْمِلٌ: کجاوه

مَحْرَنٌ: انبار (جمع: مَخَازِنٌ)

مَصْنَعٌ: کارخانه (جمع: مَصَانِعٌ)

مَطَبَخٌ: آشپرخانه

مَطَبَقَةٌ: چاپخانه

مَطَعْمٌ: رستوران (جمع: مَطَاعِيمٌ)

مَلْعَبٌ: ورزشگاه (جمع: مَلَعِبٌ)

مَنْزِلٌ: خانه (جمع: مَنَازِلٌ)

مَيْتٌ: مُرده (جمع: أَمْوَاتٍ، مَوْتَىٰ)

مَهْتَدِيٌ: هدایت شده

مَيْزَانٌ: ترازو (ترازوی اعمال) «جمع: مَوَازِينٌ»

نَهَىٰ: بازداشت، نهی کرد (مضارع: يَنْهَىٰ / مصدر: نَهَىٰ)

نَوْعِيَةٌ: نوع، جنس

أَنْقَلَ: سنجین تر

أَسْرَىٰ: شبانه حرکت داد (أَسْرَىٰ، يُسْرِي)

أَنْ يَكُنَّ: که باشند (کان، یکون)

أَنْ يَكُونُوا: که باشند (کان، یکون)

إِنْمَنْ: گناه = ذَنْبٌ

أَدْعَىٰ: دعوت کن، فرا بخوان، دعا کن (دعا، يَدْعُو)

إِنْتَقَىٰ: پروا کرد (مضارع: يَنْتَقِيٰ)

إِسْتَهْزَأَ: ریشخند کرد (مضارع: يَسْتَهْزِئُ / مصدر: إِسْتَهْزَاءٌ)

إِغْتَابَ: غیبت کرد (مضارع: يَغْتَبُ / مصدر: إِغْتِيَابٌ)

بعض ... بعض: یکدیگر

بَنْسَحَىٰ: بنفس

بِنْشَ: چه بد است

تَابَ: توبه کرد (مضارع: يَتَوَبُ / امر: تَبٌ / مصدر: تَوَبَةٌ)

تَجَسَّسَ: جاسوسی کرد (مضارع: يَتَجَسَّسُ / امر: تَجَسَّسٌ / مصدر: تَجَسِّسٌ)

تَحْفِيفٌ: تخفیف، تخفیف دادن

تَمَمَّ: کامل کرد (مضارع: يَتَمَمُ / امر: تَمَمٌ / مصدر: تَتَمِّمٌ)

تَنَابَرٌ بِالْأَلْقَابِ: به یکدیگر لقب‌های زشت دادن (مضارع: يَتَنَابِرُ /

مصدر: تَنَابُرٌ)

تَوَاضُلٌ: ارتباط (تَوَاضَلٌ، يَتَوَاضَلُ)

تَوَابَ: بسیار توبه پذیر، بسیار توبه کننده

جَاذِلٌ: گفت و گو کرد، ستیز کرد (مضارع: يَجَادِلُ / امر: جَادِلٌ / مصدر: مُجَادَلَةٌ)

حَرَمَ: حرام کرد (مضارع: يَحْرَمُ / امر: حَرَمٌ / مصدر: تَحرِيمٌ)

حَسَنَ: نیکوگردانید (مضارع: يَحْسَنُ / امر: حَسَنٌ / مصدر: تَحسِينٌ)

حَفْيٌ: پنهان ≠ ظاهر

حَفَّضَ: تخفیف داد (مضارع: يَحْفَضُ / امر: حَفَضٌ / مصدر: تَحْفِيفٌ)

سَاءَ: بد شد (مضارع: يَسُوءُ)

سَخِرَةٌ: مسخره کرد (مضارع: يَسْخَرُ / مصدر: سُخْرِيَةٌ)

سِعْرَةٌ: قیمت (جمع: أَسْعَارٌ)

کلمات مترادف

عَجْبٌ = **غَرُورٌ** (خودپسندی)

خَيْرٌ = **أَخْسَنٌ** (بهترین)

أَعْطَىٰ = **آتٌ** (بده، عطا کن)

قَبِيحٌ = **كَبِيرٌ** (زشت، ناپسند)

ذُنُوبٌ = **خَطَايا** (گناهان، خطاهای)

أَرْبَدَ = **أَطْلَبٌ** (می خواهم)

لَفْزٌ = **عَابٌ** (عیب گرفت، عیب جویی کرد)

سَكِينَةٌ = **هَدْوَءٌ** (آرامش)

إِلْمَ = **ذَنْبٌ** (گناه)

مَنِزلٌ = **بَيْتٌ** (خانه)

سَعْفٌ = **ثَمَنٌ** (قیمت، بها)

إِجْتَنِبُوا = **إِبْتَدِعوا** (دوری کنید)

مُحاوَلَةٌ = **سَعْيٌ** = **إِجْتِهَادٌ** (تلاش کردن)

صَارَ = **أَضَبَحَ** (شد)

إِسْتِهْزَاءٌ = **سُخْرِيَةٌ** (مسخره کردن)

يَنْهَىٰ = **يَمْنَعُ** (منع می کند)

عَسَىٰ = **رُبَّما** = **قَدٌ** (شاید، گاهی)

بَيْثُتٌ = **أَرْسِلُتٌ** (فرستاده شدم)

عَيْبٌ = **نَقْصٌ** (کاستی، کمیود)

تَوَاضُلٌ = **إِرْتَبَاطٌ** (ارتبط، پیوستگی)

كلمات متضاد

خشن (خوبی) ≠ **سوء** (بدي)

حالي (آفریدگار) ≠ **مخلوق** (آفریده شده)

خفی (پنهان) ≠ **ظاهر** (آشکار)

خیز (بهتر، بهترین) ≠ **شر** (بدتر، بدترین)

ساء (بد شد) ≠ **حسن** (خوب شد)

سوء الطَّن (بدگمانی) ≠ **حسن الطَّن** (خوشگمانی)

سكوت (سکوت) ≠ **كلام** (سخن)

ضائين (گمراهان) ≠ **مهتدين** (هدایت یافتن)

ضل (گمراه شد) ≠ **إهتدى** (هدایت شد)

عاقل (خرممند) ≠ **جاهل** (نادان)

عداؤة (دشمنی) ≠ **صداقة** (دوستی)

غياب (غایب بودن) ≠ **حضور** (حاضر بودن)

شرق (شرق) ≠ **مغرب** (غرب)

يُثْقِل (می پذیرد) ≠ **يُرْفَعُ** (نمی پذیرد، رد می کند)

يُكْرِهُ (نایسنده می داند) ≠ **يُجْبِبُ** (دوست می دارد)

آت (بد) ≠ **خذ** (بگیر)

أبيض (سفید) ≠ **أسود** (سیاه)

أَغْلَى (گران تر، گران ترین) ≠ **أَرْخَص** (ازان تر، ازان ترین)

أَقْلَى (کم تر، کم ترین) ≠ **أَكْثَر** (بیشتر، بیشترین)

أَكْبَر (بزرگ تر، بزرگ ترین) ≠ **أَصْغَر** (کوچک تر، کوچک ترین)

إحسان (نیکی کردن) ≠ **إساءة** (بدي کردن)

التوالى (ارتبط) ≠ **التَّقَاطُع** (بریدن)

إجتنبوا (دور شوید، دوری کنید) ≠ **اقْتَرَبُوا** (نزدیک شوید)

اقتراب (نزدیک شدن) ≠ **ابتعاد** (دور شدن)

بانع (فروشنده) ≠ **مشترى** (خریدار)

جميل (زیبا) ≠ **قبيح** (زشت)

حرَمَ (حرام کرد) ≠ **أَحَلَّ** (حلال کرد)

حسن (خوب) ≠ **سيئ** (بد)

حلال (حلال) ≠ **حرام** (حرام)

حي (زنده) ≠ **ميت / مييت** (مرده)

جمع های مکسر

ترجمه	مفرد	جمع	ترجمه	مفرد	جمع	ترجمه	مفرد	جمع
پیراهن زنانه	فُسْتَان	فَسَاتِين	لقب	لَقَب	الْقَاب	حدیث، سخن	حدیث	أحاديث
گناه بزرگ	كبيرة	كَبَائِر	سبب، علت	سَبَب، عَلَّت	أَسْبَاب	خلق و خوى، رفتار	خُلُق، خُلُق	أخلاقي
گوشت	لَحْم	لُحُوم	مردہ	مَرْدَه / مَيْت / مَيْت	أَمَوَات	دعا	دُعَاء	أدعية
рестوران، غذاخوری	مَطْلَم	مَطَاعِم	جان، روح، خود	جَان، رُوح، خُود	نَفْس	قيمت، بها	بسعر	أسعار
بزرگی	مَكْرُمَة	مَكَارِم	کوه	جَبَل	جِبَال	اسم، نام	إِسْم	أسماء
لباس، جامه	مُلْبَس	مَلَابِس	گناه	ذَنْب	ذَنْبُوب	راز	بَيْر	أسرار
ورزشگاه، زمین بازي	مَلَعَب	مَلَاعِب	شلوار	سِرْوَال	سَرَاوِيل	کار	فِعل	أفعال
خانه	مَنْزِل	مَنَازِل	بنده	عَبْد	عِبَاد	برتر، برترین	أَفْضَل	أفضل
کار	أمر	أمور	مدرسه	مَدْرَسَة	مَدَارِس	معازه	مَتَجَر	متاجر
جمله	جملة	جُمَل	عيوب	عَيْب	عَيْوب	چارپا	بَهِيمَة	بهائم

كلمات مشابه

تاب: توبه کرد	ذهب: رفت	غافر: آمرزنده
اغتاب: غیبت کرد	ذهب: طلا	غمّار: بسیار آمرزنده
العجب: خودپسندی	حسن: خوب	ساتر: پوشاننده
تعجب: شگفتی	احسن: بهتر	ستار: بسیار پوشاننده
خي: بشتاب	رجاء: لطفاً	غالیة: گران
خيّا: زنده	رجاء: امید	عالیة: بالا
أغْلَى: بلندتر، بلندترین	سأء: بد شد	مطعم: رستوران
أغْلَى: گران‌تر، گران‌ترین	سوء: بد	مطبخ: آشپزخانه
	بُشْنُ: [چه] بد است.	مطعنة: چاپخانه

كلمات عربي به عربي

سوء الظن: اتهام شخصٍ لشخصٍ آخر بدون دليلٍ منطقٍ.

بدگمانی: تهمت زدن شخصی به شخص دیگر بدون دلیل منطقی.

ملعب: مکانٌ يَلْعَبُ فيه الرياضيون.

ورزشگاه: جایی که ورزشکاران در آن بازی می‌کنند.

مطعم: مکانٌ لِأَكْلِ الطَّعَامِ.

ресторан: جایی برای خوردن غذا.

مطبخ: مکانٌ لِطَبْخِ الطَّعَامِ.

آشپزخانه: جایی برای پختن غذا.

فين: الذي ليس حيًّا.

مرده: كُسَيْ كَه زنده نیست.

توب: الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنِ عِبَادِهِ.

توبه‌پذیر: کسی که توبه را از بندگانش می‌پذیرد.

الغيبة: ذِكْرٌ ما لا يَرْضِي بِهِ الْآخِرُونَ فِي غِيلِهِمْ.

غیبت کردن: ذکر کردن چیزی که دیگران در نبودشان از آن راضی نیستند.

كبار: الْدُّنُوبُ الْكَبِيرَةُ.

گناهان بزرگ: گناهان کبیره.

إِسْتِهْزَاء: تَسْمِيَةُ الْآخَرِينَ بِالْأَسْمَاءِ الْقَبِيحةِ.

مسخره کردن: نامیدن دیگران با نام‌های زشت.

دُرْسَشُهَايِّ حَفَارَتُرْدَنَهَايِّ

وارگان

١- العَمَلُ التَّكَلُّمُ فِي غَيَابِ الْآخَرِينَ وَنَقْوَمُ هُمْ دَائِمًاً. عَيْنُ الصَّحِيحِ لِلْفَرَاغِينِ:

(٤) تَنَاهِزَ - إِثْمٌ (٣) إِسْتِهْزَاءٌ - غَيْبَةٌ

(٢) حَرَمٌ - الْفُسُوقُ

(١) بَنْسٌ - فَضْحٌ

٢- عَيْنُ الْخَطَا فِي الْفَرَاغَاتِ:

(٢) قَدْ بَيْنَ النَّاسِ مَنْ هُوَ يَحْسُنُ إِلَى مَنْ أَسَاءَ بِهِ. (يَكُونُ)

(١) لَا سَحَرُوا مِنْ قَوْمٍ آخَرَ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْكُمْ. (عَسَى)

(٤) الْغَيْبَةُ هِيَ أَنْ تَذَكَّرُ أَخْلَاقُ وَأَخْتَكُ بِمَا (يَجْبَلُ)

(٣) إِنَّ اللَّهَ النَّاسَ عَنِ السُّخْرَةِ مِنَ الْآخَرِينَ. (يَنْهَا)

٣- عَيْنُ الْخَطَا فِي الْمُتَرَادِفِ أَوِ الْمُتَضَادِ:

(٣) رُبَّمَا = عَسَى (٤) حَفَّيْ = ظَاهِرٌ

(٢) عَصَى ≠ أَطَاعَ

٤- عَيْنُ الْخَطَا فِي التَّضَادِ:

(٢) سُوءُ الظُّنُنِ عَمَلٌ قَبِيحٌ لِنَجْتَبِّ عَنْهُ: حُسْنٌ

(١) عَلَيْنَا أَنْ نَبْتَدَعَ عَنِ الْعَجَبِ: السَّيْئَةُ

(٤) حَرَمَ اللَّهُ كَبَائِرُ الدُّنُوبِ لِعِبَادَتِهِ: أَحَلَّ

(٣) سُورَةُ الْبَقَرَةِ أَكْبَرُ سُورَةٍ فِي الْقُرْآنِ: أَصْغَرُ

٥- عَيْنُ غَيْرِ الْمَنَاسِبِ لِلْفَرَاغِ:

(٢) هُوَ الَّذِي يَقْبِلُ التَّوْبَةَ عَنِ عِبَادِهِ. (الْتَّوَابُ)

(١) مَطْعَمٌ - مَطَاعِيمٌ

(٤) مُحَاوِلَةٌ قَبِيحَةٌ لِكَشْفِ أَسْرَارِ النَّاسِ. (التَّجَسُّسُ)

(٣) أَفْضَلُ الْأَعْمَالِ الْكَسْبُ مِنْ (الْحَلَالُ)

٦- عَيْنُ الصَّحِيحِ عَنْ تَرْجِمَةِ الْكَلِمَاتِ الْمُعْنَيَّةِ:

(١) بَنْسُ الْاِسْمِ الْفُسُوقُ بَعْدِ الْإِيمَانِ. زَشْت

(٣) يَجِبُ أَنْ لَا تَذَكَّرْ عَوْبُ الْآخَرِينَ بِكَلَامٍ حَفَّيْ. اشارةٌ

٧- عَيْنُ الْخَطَا فِي جَمْعِ الْمَفَرَدَاتِ التَّالِيَّةِ:

(١) أَكْبَرٌ - أَكْبَرْ

٨- عَيْنُ جَوَابًا مَاجِاءِ فِيهِ مِنِ الْجَمْعِ الْمَكْسُرَةِ:

(١) إِسْتَحْرِجْ خَمْسَةُ أَسْمَاءٍ تَضَعِيلٌ مِنْ دُعَاءِ الْإِفْتَاحِ.

(٣) لَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَ لَا تَنْبِلُوا بِالْأَلْقَابِ.

٩- عَيْنُ الْخَطَا حَسْبُ الْحَقِيقَةِ وَ الْوَاقِعِ:

(١) مَنْ سَاءَ حُنْقَهُ عَذَّبَ نَفْسَهُ.

(٣) حَرَمَ اللَّهُ تَعَالَى الْمُجَادَلَةُ وَ الْغَيْبَةُ.

١٠- عَيْنُ الصَّحِيحِ حَسْبُ الْحَقِيقَةِ وَ الْوَاقِعِ:

(١) شَبَّهَ عَمَلُ الْغَيْبَةِ بِأَكْلِ اللَّحْمِ فِي الْقُرْآنِ.

(٣) الإِسْتِهْزَاءُ مِنْ أَهْمَمِ أَسْبَابِ التَّوَاضُلِ بَيْنَ النَّاسِ.

١١- عَيْنُ جَوَابًا مَاجِاءِ فِيهِ الْمَتَضَادُ:

(١) كَمْ سِعَرَ هَذَا الْقَمِيصُ الرَّجَالِيُّ وَ ذَلِكَ الْفَسْتَانُ النَّسَائِيُّ؟

(٣) رُبَّمَا هَذِهِ السَّرَاوِيلُ تَكُونُ رَخِيْضَةً بِالنَّسْبَةِ لِتِلْكَ الْمَلَابِسِ الْعَالِيَّةِ.

١٢- عَيْنُ الْكَلِمَاتِ الْغَرِيبَةِ فِي الْمَعْنَى:

(١) يَسُوءُ - سَاءَ - بَنْسٌ - سَيْئَةٌ

(٣) السُّخْرَةِ - تَنَاهِزَ - إِسْتِهْزَاءٌ - تَجَسُّسٌ

(٢) ضَلَّ - إِهْتَدَى - وَعَدَ - أَدْعَ

(٤) أَدْنَى - أَقْصَى - أَبْعَدَ - أَقْرَبَ

١٣- عین جواباً کله من الجموع المكسرة:

- ١) کبائر - مطاعم - لحوم - الآخرين
٣) الذنوب - أسعار - تلميذات - تواب

١٤- عین الصحيح عن ترجمة العبارات المعينة:

- ٢) أكبر العيب أن تعيب ما فيك مثله: آن چه در توست عیبدار شود.
٤) يا أيها الذين آمنوا اجتنبوا كثيراً من الطن: از گمان، بسیار دوری کنید.

١) تفكّر ساعي حيئ من عبادة سبعين سنة: نود سال

٣) إنما بعثت لأنتم مكارم الأخلاق: فقط امدهام تا بیان کنم.

١٥- عین الصحيح للفراغات: «كم هذا الفستان؟ ألف تومان، أريد من جديده».

- ١) سعر - أربعون - نوعية ٢) أرخص - أربعين - نوعيات ٣) أسعار - ثلاثة - غالية

٤) لون - ثلاثون - فساتين

١٦- عین الجواب المناسب للسؤال التالي: «بكم توانى هذه السراويل؟»

١) تبدأ الأسعار من أرخص إلى أعلى.

٣) تقضلي، انظري.

٢) سيدتي، ماعندنا سروال أرخص.

٤) الفستان يتسعين ألف تومان.

١٧- عین المناسب للفراغ: كم صار المبلغ؟ مئتان و ثلاثين ألف تومان. أعطيني بعد عشرين ألفاً.

- ١) النوعيات ٢) التخفيض ٣) المتجر

٤) الرجال

١٨- عین السؤال المناسب للفراغ:؟ أبيض و بنفسجي والأحمر.

- ١) أين كنتم؟ ٢) أي لون في متجركم؟
٣) هل يختلف حسب النوعية؟ ٤) ما هي الأسعار الجديدة؟

١٩- عین جواباً جاء فيه الكلمة الغريبة في المعنى:

- ١) زميل - موظف - بايع

٢) سروال - قميص - فستان

٣) متجر - مطعم - مكتبة

٤) أسود - سعر - غالى

٢٠- عین الخطأ:

١) «الغيبة» هي أن تذكر الآخرين بما لا يكرهون!

٣) «التجسس» سعي لمعرفة أمور الآخرين و هو من قبائح الأمور!

٢١- عین الخطأ في ضبط حركات الكلمات:

١) كانت مكتبة «جندی سابور» في خوزستان أكبر مكتبة في العالم القديم. ٢) أعطيني بعد التخفيض مئتين و عشرين ألفاً.

٤) إشترينا سراويل و فساتين بأسعار رخيصة في المتجر.

٢٢- عین الخطأ في ضبط حركات الكلمات:

١) السكوت ذهب و الكلام فضة.

٣) نهى الله عباده عن سخرية الآخرين.

ترجمه، تعریف و مفهوم

٢٣- بُئس العمل التنازع بالألقاب و الفسوق فعلينا أن نبتعد من الأخلاق السيئة.:

١) کاري بد است، به یکديگر لقب زشت دادن و گناه کردن پس هميشه باید از اخلاق های نادرست اجتناب نماییم.

٢) عیب های دیگران را شمردن و لقب دادن به گناه بد، کار زشتی است و ما باید از اخلاق زشت دور شویم.

٣) چه بد است که به دیگران لقب های زشت بدھیم و به گناه آلوده شویم پس ما باید از اخلاق بد دوری کنیم.

٤) به یکديگر لقب های زشت دادن و آلوده شدن به گناه، چه کار بدی است پس باید از اخلاق زشت دوری کنیم.

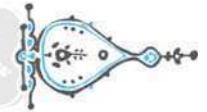
٢٤- «زِيما سوء الطَّنْ يُؤَدِّي إِلَى فَضْحِ الْمَرءِ وَ هَذَا مِنْ أَقْبَحِ الْأَعْمَالِ وَ كَبَائِرِ الذُّنُوبِ.»:

١) ممکن است گمان بد منجر به بی آبرو کردن شخص شود و این کاری زشت و گناهی بزرگ است.

٢) چه بسا بدگمانی به رسوا کردن انسان بیانجامد و این از زشت ترین کارها و گناهان بزرگ است.

٣) قطعاً گمان بد بردن به رسوا کردن انسان می انجامد و این از کارهای زشت و گناهان کبیره است.

٤) شاید بدگمانی ها سبب شود که انسان رسوا گردد و این یکی از زشت ترین کارها و بزرگ ترین گناهان است.

۲۵- «قَدْ يَكُونُ بَيْنَ زَمَلِئِنَا مَنْ هُوَ أَفْضَلُ مِنَا فَيَجِبُ أَلَا نَكُونَ مِنَ الْمُعْجَبِينَ وَ لَا تَذَكَّرْ عِيوبُ أَحَدٍ بِكَلَامٍ حَفِيَّ أَوْ يَاشَارَةٍ»:

- (۱) میان همکاران ما کسی که او از ما بهتر است، وجود دارد پس واجب شد که از مغوران نباشیم و یکی از عیوب‌های آن‌ها را با سخن پنهانی و یا به اشاره‌ای ذکر نکنیم.

(۲) شاید در میان دوستانتان کسی باشد که از شما بهتر است پس نباید از خودپسندان باشید و عیوب‌های کسی را با سخن درشت و یا کوچک، برمالاکنید.

(۳) گاهی میان همکارانمان کسی می‌باشد که او از ما بهتر است پس نباید از خودپسندان باشیم و نباید عیوب‌های کسی را با سخن پنهان و یا با اشاره‌ای بیان کنیم.

(۴) میان همکارانمان همیشه کسی هست که بهتر از ماست و ما نباید خودشیفته باشیم و نباید عیوب کسی را با سخن پنهانی و یا آشکار، فاش کنیم.

۲۶- «... وَ لَا يَعْتَبِ بَعْصُكُمْ بَعْضًا أَ يُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخْيِهِ مِيَّتًا ...»:

(۱) غیبت یکدیگر را نمی‌کنند، آیا کسی از شما دوست می‌دارد گوشت مُرَدَّ برادر خویش را بخورد؟!

(۲) غیبت یکدیگر نمی‌کنید، آیا کسی از شما دوست می‌دارد گوشت برادرش را که مرده است، بخورد؟!

(۳) نباید برخی از شما غیبت دیگری کند، آیا یکی از شما دوست دارد که گوشت برادرش را در حالی که مرده، بخورد؟!

(۴) بعضی از شما باید غیبت دیگری را نکند، آیا هیچ یک از شما دوست ندارد گوشت برادر خود را بخورد در حالی که مرده است؟!

۲۷- «عَلَيَّ أَنْ أَبْتَعِدَ عَنِ الْغَيْبَةِ، لِأَنَّ اللَّهَ حَرَّمَهَا وَ هِيَ مِنْ أَكْبَرِ الذُّنُوبِ!»:

(۱) باید از غیبت برحدار باشم چرا که خداوند آن را حرام کرد و آن از گناهان بزرگ است!

(۲) باید خودم را از غیبت دور کنم برای این‌که خداوند آن را حرام کرده و آن از بزرگ‌ترین گناهان است!

(۳) بر من است که از غیبت کردن دور بشوم چون که خدا آن را حرام کرده و آن بزرگ‌ترین گناه است!

(۴) لازم است که از غیبت دور شوم زیرا خداوند حرامش نموده و آن از بزرگ‌ترین گناهان است!

۲۸- «قَدْ يَسْخَرُ زَمِيلِي مِنَ الْآخَرِيَنَ وَ أَنَا أَنْصَحُهُ وَ أَقُولُ: بِئْسَ الْعَمَلُ السُّخْرِيَّةُ!»:

(۱) هم کلاسی ام گاهی دیگران را مسخره می‌کند و من نصیحتش می‌کنم و می‌گوییم: بد کاری است مسخره کردن!

(۲) دوستم افراد دیگر را مسخره می‌کند و من گاهی او را نصیحت می‌کنم و می‌گوییم: بد عملی است مسخره نمودن!

(۳) همشاغرگردی من گاهی دیگران را مورد تمسخر قرار می‌دهد و من او را نصیحت کرده و می‌گوییم: بد است که مسخره کنیم!

(۴) همکارم دائمًا سایرین را مسخره می‌کند و من هم نصیحتش می‌کنم و می‌گوییم: مسخره کردن از بدترین کارهast!

۲۹- «لَا أَحِبُّ أَنْ تَعِيبَ زَمِيلِي، عَسَى أَنْ تَكُونَ مُثْلَهُ أَيْضًا!»: دوست ندارم که

(۱) همکارم از من عیب جویی کند، شاید خودش هم مثل من باشد! (۲) از هم کلاسی ام ایراد بگیرم، چه بسا مثل او باشم!

(۳) از همکارم عیب جویی کنی، کاش تو نیز مانند وی باشی! (۴) از همکارم عیب بگیرد، شاید او نیز مانند وی باشد!

۳۰- «وَ لَا تَلْمِزُوا أَنفُسَكُمْ وَ لَا تَنَابِزُوا بِالْأَقْلَابِ بِئْسَ الْاسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ!»:

(۱) و به دنبال عیب هم نباشید و به یکدیگر القاب زشت ندهید، [زیرا] که نسبت دادن آلودگی به گناه پس از ایمان، بدنامی است!

(۲) به خودتان نیش و کنایه نزنید و نامهای ناپسند را ناپسند را قرار ندهید، چه بد است [نسبت دادن] فسق پس از ایمان!

(۳) به یکدیگر زخم زبان نزنید و برای هم لقب ناروا قرار ندهید، پس از ایمان [نسبت دادن] آلودگی به گناه، بدنامی است!

(۴) و از هم عیب جویی نکنید و یکدیگر را بنا نزد نخوانید، [زیرا] بدترین نام پس از ایمان، [نسبت دادن] فسق به دیگران است!

۳۱- «فَلَأَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»: بگو

(۱) به پروردگار فلق پناه می‌برم از شر آن چه آفریده است!

(۲) به خداوند صبح‌گاه پناهنده می‌شوم از شرارت‌های آفریدگانش!

۳۲- «يَا أَيُّهَا الطَّلَابُ؛ لَا يَسْخَرُ أَحَدٌ مِنْ أَحَدٍ وَ اتَّقُوا اللَّهَ!»:

(۱) ای دانش‌آموزان؛ نباید کسی کسی را مسخره کند و از خدا پروا کنید!

(۲) ای دانشجویان؛ نباید کسی دیگری را مسخره کند و باید از خدا پروا کنید!

(۳) ای دانش‌آموختگان؛ باید یکی دیگری را مسخره نکند و باید تقوای خدا کنید!

(۴) ای دانشجویان؛ باید یکی به‌وسیله یکی دیگر مسخره نشود و تقوای خدا کنید!

-۳۳- «لَا تَلْمِزُوا أَصْدِقَاءَكُمْ لَا نَهْمَ كَأْنَفُسُنَا وَ عَلَيْنَا أَنْ لَا تَلْمِزُهُمْ!»:

- ۱) از دوستانتان عیب مگیرید زیرا آن‌ها مانند خود ما هستند و باید از آن‌ها عیب نگیریم!
- ۲) دوستانتان را عیب‌جویی مکنید چون مثل خودتان هستند و نباید از آن‌ها عیب‌جویی کنید!
- ۳) به دوستانتان لقب زشت ندهید زیرا آن‌ها مانند خودمان هستند و باید به آن‌ها لقب زشت ندهیم!
- ۴) نباید به دوستانتان لقب زشت بدھید چون مثل خودتان هستند و نباید به آن‌ها لقب زشت بدھید!

-۳۴- «إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَبَوْا كَثِيرًا مِنَ الدُّنْوِ فَلَا يَعْتَبْ بَعْضُهُمْ بَعْضًا!»:

- ۱) ای کسانی که ایمان آوردید، از بسیاری از گناهان دوری کنید و غیبت یکدیگر را نکنید!
- ۲) کسانی که ایمان آوردنده، از گناهان بسیاری دوری کرده، غیبت همدیگر را نمی‌کنند!
- ۳) آنان که ایمان آورده‌اند، باید از گناه، بسیار دوری کنند و غیبت همدیگر را نکنند!
- ۴) آنان که ایمان آوردنده، از بسیاری از گناهان دوری کرده‌اند پس نباید غیبت یکدیگر را کنند!

-۳۵- «عَلَى مِنْ الْعَصُورِ قَدْ عَاهَ أَشْخَاصٌ كَانُوا نَمَادِجَ تَرْبُوِيَّةً وَ عَمِرُوا فِي قُلُوبِ النَّاسِ!»:

- ۱) در گذشت زمان افرادی زندگی کرده‌اند که الگوهای پرورشی بودند و در دل‌های مردم ماندگارند!
- ۲) در گذر زمان‌ها اشخاصی زندگی کرده‌اند که نمونه‌هایی تربیتی بوده‌اند و در قلب‌های مردم ماندگار شدند!
- ۳) با گذر زمان افرادی چون الگوهای تربیتی زندگی کرده‌اند و در قلب‌های مردمان ماندگار شدند!
- ۴) با گذشت عصرها اشخاصی که نمونه‌هایی پرورشی بودند، زندگی می‌کردند و در دل‌های مردمان ماندگارند!

-۳۶- «أَفْضُلُ النَّاسِ مَنْ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِنَفْسِهِ وَ مَالِهِ.»:

- ۱) از برترین مردم است هر کسی که در راه خدا با جان و مالش جهاد کرده است.
- ۲) بهتر است که مردم در راه خدا با جان‌ها و اموال خود جهاد کنند.
- ۳) بهترین مردم همان کسانی هستند که در راه خدا با جان و مال تلاش می‌کنند.
- ۴) برترین مردم کسی است که در راه خدا با جان و مال خود جهاد می‌کند.

-۳۷- «شَرَّ النَّاسِ مَنْ لَا يَعْتَقِدُ الْأَمَانَةَ وَ لَا يَجْتَنِبُ الْخِيَانَةَ.»:

- ۱) بدترین‌ها از مردم کسانی هستند که امانت را حفظ نمی‌کنند و به آن خیانت می‌کنند.
- ۲) بدترین مردم کسی است که پاییند به امانت نباشد و از خیانت دوری نکند.
- ۳) از مردم بد کسانی هستند که به امانت اعتقاد ندارند و از خیانت دوری نمی‌کنند.
- ۴) مردم بد می‌شوند زمانی که پاییند به امانت نیستند و از خیانت فرار می‌کنند.

-۳۸- «عَلَى الشَّبَابِ أَنْ يَهَتَّمُوا بِالرِّياضَهُ وَ حُسْنِ التَّعْدِيهِ إِنَّهُمَا مِنَ الْأَمْوَالِ الْمُهَمَّهَهُ.»:

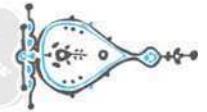
- ۱) اهمیت دادن به ورزش و غذای خوب بر جوانان واجب است چون از کارهای مهم آن‌هاست.
- ۲) جوانان باید به ورزش و تغذیه خوب اهمیت بدهند پس آن دو از کارهای مهم هستند.
- ۳) بر جوانان لازم است که به ورزش و تغذیه خود به خوبی بپردازند زیرا از بهترین کارها هستند.
- ۴) همه جوانان به ورزش و تغذیه سالم اهمیت می‌دهند که هر دو از کارهای مهم هستند.

-۳۹- «كَائِنَتِ الْأُمُّ تَقْدِمُ لِأَوْلَادِهَا مَوَاعِظَ قِيمَهُ وَ تَأْمُرُهُمْ بِالتَّقْرِبِ إِلَى الْأَفْاضِلِ.»: «مادر»

- ۱) به فرزندانش نصیحت‌های گرانبهایی را ارائه می‌دهد و به آن‌ها دستور می‌دهد که به شایستگان نزدیک شوند.
- ۲) پندهای با ارزشی را به فرزندان خود داده بود و به آن‌ها دستور داد که به شایستگان نزدیکتر شوند.
- ۳) به تمام فرزندانش پیشنهادات ارزشمندی می‌داد و به آن‌ها دستور به نزدیک شدن به افراد نیکو را می‌داد.
- ۴) به فرزندان خود پندهایی ارزشمند می‌داد و آن‌ها را به نزدیکی جستن به شایستگان دستور می‌داد.

-۴۰- «لَا نَسْخَرْ مِنْ أَحَدٍ، عَسَى أَنْ يَكُونَ خَيْرًا مِنَ الْفَالِسْخَرِيَّةِ إِثْمُ كَبِيرٌ.»:

- ۱) ما کسی را مسخره نمی‌کیم، چه بسا از ما بهتر باشد؛ پس مسخره کردن گناهی بزرگ است.
- ۲) کسی را مسخره کرده که از تو بهتر است؛ مسخره کردن از گناهان بزرگ است.
- ۳) نباید دیگران را مسخره می‌کردیم، شاید از ما بهتر بودند؛ پس گناه مسخره کردن، بزرگ است.
- ۴) نباید کسی را مسخره کنیم، شاید از ما بهتر باشد؛ پس مسخره کردن گناهی بزرگ است.

٤١- «إِنَّعِدْنَ عَنِالْعَجْبِ وَ لَا تَذَكَّرْ عَيْبَ الْآخَرِينَ بِكَلَامٍ خَفِيٍّ أَوْ بِإِشَارَةٍ»:

(۱) از تعجب کردن دوری کردن و عیوب‌های دیگران را با سخنی پنهان یا با اشاره‌ای یاد نکردن.

(۲) از خودپستندی دوری کنید و عیوب‌های دیگران را با سخنی پنهان یا با اشاره‌ای یاد نکنید.

(۳) از خودپستندی دوری کنید و عیوب دیگران را با سخنی آشکار یا با اشاره‌ای یاد نکنید.

(۴) از خودپستندی دوری می‌کنند و عیوب دیگران را با سخن آشکاری یا با اشاره‌ای یاد نمی‌کنند.

٤٢- «قَدْ سَمِّيَ بَعْضُ الْمُفَسِّرِينَ هَذِهِ السُّورَةَ الَّتِي جَاءَتْ فِيهَا هَاتَانِ الْآيَتَانِ بِسُورَةِ الْأَخْلَاقِ»:

(۱) برخی مفسران، این سوره را که در آن، این دو آیه آمده است، سوره اخلاق نامیده‌اند.

(۲) بعضی از مفسران، این سوره‌ها را که در آن‌ها این آیه‌ها آمده است، سوره‌های اخلاق نامیده‌اند.

(۳) یکی از مفسران، آن سوره را که آن آیه‌ها در آن ذکر شده است، سوره اخلاق می‌نامند.

(۴) برخی مفسرها این سوره را که در آن، این آیه آمده است، سوره اخلاق نامیده بودند.

٤٣- «قَدْ يَكُونُ بَيْنَ زَمْلَائِنَا مَنْ هُوَ دُرْسَهُ أَضَعُفُ مِنَّا فَعَلَيْنَا أَنْ نُسَاعِدَهُ»:

(۱) شاید میان هم‌کلاسی‌ها کسی باشد که او درس ضعیفتر از ما داشته باشد، پس بر ماست که به او کمک کنیم.

(۲) بین هم‌کلاسی‌ها یمان کسی می‌باشد که او درس‌هایش نسبت به ما ضعیف است، پس ما از او یاری می‌خواهیم.

(۳) قطعاً بین هم‌کلاسی‌ها یمان کسانی می‌باشد که درسشان از ما ضعیفتر است، پس ما باید به آن‌ها کمک کنیم.

(۴) گاهی میان هم‌کلاسی‌ها یمان کسی می‌باشد که او درس‌ش ضعیفتر از ماست، پس ما باید به او یاری برسانیم.

٤٤- «قَالَ الرَّبُّ (ص): «إِنَّمَا يَعْثِثُ لِأَنَّهُمْ مَكَارِمُ الْأَخْلَاقِ»»:

(۱) پیامبر اکرم (ص) گفت (فرمودند): «به درستی که از طرف خدا فرستاده شدم تا مکارم اخلاقی را کامل کنم.»

(۲) پیامبر (ص) گفت (فرمودند): «به درستی که فرستاده شدم تا مکارم اخلاق را کامل نمایم.»

(۳) پیامبر خدا (ص) گفت (فرمودند): «قطعاً فرستاده شده‌ام تا مکارم اخلاقی را به شما برسانم.»

(۴) پیامبر (ص) گفت (فرمود): «خدا مرا فرستاد تا مکارم اخلاق را به کمال برسانم.»

٤٥- «دَخَلَتْ سُوقَ مَشْهَدَ فِي يَوْمِ السَّبْتِ وَ اشْتَرَيْتُ سِرْوَالًا بِسِعْرِ سَبْعَةِ وَ ثَمَانِيْنِ أَلْفَ تُومَانٍ»:

(۱) در روز شنبه وارد بازار مشهد شدم و شلواری را به قیمت هشتاد و هفت هزار تومان خریدم.

(۲) داخل بازار مشهد در روز سه‌شنبه شدم و شلواری را به قیمت هفتاد و هشت هزار تومان خریدم.

(۳) در روز شنبه وارد بازاری در مشهد خواهم شد و شلواری را به قیمت هشتاد و نه هزار تومان خواهم خریدم.

(۴) در روز سه‌شنبه داخل بازار مشهد شدم و شلواری را به قیمت هشتاد و هفت هزار تومان خریدم.

٤٦- «يَا مُؤْمِنَاتُ جَادِلْنَ مَنْ خَالَفَكُنَّ فِي أَمْرِ الْحِجَابِ إِلَّاتِي هِيَ أَحْسَنُ»:

(۱) زنان مؤمن، با کسانی که در امر حجاب با آن‌ها مخالفت کردن، با چیزی که بهتر است، ستیز کردن.

(۲) ای زنان مؤمن، در امر حجاب، با کسی که مخالفت کرد، با چیزی که نیکوست، گفت و گو کنید.

(۳) ای زن مؤمن، با کسی که در امر حجاب با تو مخالفت می‌کند، به وسیله کسی که احسان کرد، گفت و گو کن.

(۴) ای زنان مؤمن، با کسی که در امر حجاب با شما مخالفت کرد، با روشنی که بهتر است، گفت و گو کنید.

٤٧- «إِنَّ التَّجَسِّسَ مَحَاوِلَةٌ قَبِيحَةٌ لِكَشْفِ أَسْرَارِ النَّاسِ لِفَضْحِهِمْ وَ هُوَ مِنْ كَبَائِرِ الذُّنُوبِ»:

(۱) به درستی که جاسوسی کردن، تلاش زشتی برای کشف راز مردم برای رسوا کردن است و آن از بزرگ‌ترین گناهان می‌باشد.

(۲) همانا جاسوسی کردن، از تلاش‌های ناپسندی برای پرده‌برداری از اسرار دیگران جهت رسوای آن‌ها و آن از گناهان بزرگ‌تر است.

(۳) همانا جاسوسی کردن، تلاشی زشت برای پرده‌برداری از رازهای مردم جهت رسوایشان، و آن از گناهان بزرگ است.

(۴) به درستی که جاسوسی کردن از مردم، تلاش زشتی برای پرده‌برداری از اسرار مردم و رسوا کردن آن‌ها و بزرگ‌ترین گناه است.

٤٨- «لِكُلِّ ذَنْبٍ نَتْيَاجَةٌ سَيِّئَةٌ، مِنْهُ الْغِيَبَةُ الَّتِي يَنْقْطِعُ بِهَا التَّوَاصُلُ بَيْنَ النَّاسِ!»:

(۱) نتیجه بد برای هر گناهی مثل غیبت وجود دارد، که رابطه بین مردم را قطع می‌کند!

(۲) هر گناهی نتیجه بدی دارد، از جمله آن غیبت است که بوسیله آن ارتباط بین مردم قطع می‌شود!

(۳) برای هر گناهی نتیجه بدی است، از آن جمله غبیتی است که روابط بین مردم را قطع می‌کند!

(۴) نتیجه بد برای هر گناهی مثل غیبت وجود دارد، که رابطه بین مردم را قطع می‌کند!

٤٩- «سُوْفَ أَعْلَمُ تَلْمِيذاتِي أَحْسَنَ الطَّرْقَ لِلْوُصُولِ إِلَى النَّجَاحِ الْأَكْثَرِ فِي الدَّرْسَةِ.»:

- ١) برای رسیدن به موفقیت بیشتر به دانشآموزان بهترین راهها را در تحصیل می‌آموزم.
- ٢) به دانشآموزان بهترین راه برای رسیدن به موفقیت‌های بیشتر در درس خواندن را خواهم آموخت.
- ٣) من به دانشآموزان خود راههای بهتری را برای رسیدن به موفقیت زیاد در پژوهش می‌آموزم.
- ٤) به دانشآموزان بهترین راهها برای رسیدن به موفقیت بیشتر در تحصیل را آموزش خواهم داد.

٥٠- «اجتنابِك كثیراً من الفتن سبب فلاحك!»:

- ١) از بسیاری از گمان‌ها اجتناب کن تا رستگار شو!
- ٢) از گمان‌های بسیار دوری کن تا سبب رستگاری شود!
- ٣) اجتناب کردن بسیارت از گمان سبب رستگاری تو است!
- ٤) دوری کردن تو از گمان‌های بسیار سبب رستگاری تو می‌باشد!

٥١- في أي عباره يختلف معنى الكلمة «خير»؟

- ١) تَفَكَّرُ سَاعَةً حَيْرُ مِنْ عِبَادَةٍ سَبْعِينَ سَنَةً!
- ٢) حَيْرٌ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ عُيُوبَكُمْ!
- ٣) حَيْرُ الْأَمْرِ أَوْسَطُهَا!
- ٤) حَيْرٌ عَلَى حَيْرِ الْعُقْلِ!

٥٢- «بِاَصْدِيقِي إِنَّكَ تَكَرَّهُ اُنْ تَأْكُلَ لَحْمَ اُخْيَيْكَ فَلَا تَغْتَبْ.»:

- ١) دوست من، همانا تو ناپسند می‌داری که گوشت برادرانت را بخوری، پس غیبت نمی‌کنی.
- ٢) دوستم به درستی ناپسند می‌دارد که گوشت دوستش را بخورد، پس غیبت نمی‌کند.
- ٣) دوست من، غیبت نکن، چرا که ناپسند است که گوشت برادرت را خورده باشی.
- ٤) ای دوستم، به درستی که تو ناپسند می‌داری که گوشت برادرت را بخوری، پس غیبت نکن.

٥٣- «إِنَّ عَقَائِدَنَا هِيَ الَّتِي تَدْعُونَا إِلَى أَحْسَنِ الْأَعْمَالِ أَوْ أَسْوَئِهَا وَ تُبَعِّدُنَا مِنَ الْخَيْرِ أَوِ الشَّرِّ!»:

- ١) همانا این عقاید ماست که ما را به بهترین اعمال یا بدترین آن دعوت می‌کند و ما را از خوبی و بدی می‌راند!
- ٢) عقاید ماست که ما را دعوت به اعمال نیک یا زشت‌ترین آن‌ها می‌کند و ما از خوب بودن و بد بودن دوری می‌کنیم!
- ٣) همانا عقاید ماست که برای ما خوبترین کارها و زشت‌ترین آن‌ها را می‌خواند و ما از خوبی و بدی دوری می‌کنیم!
- ٤) بی تردید عقاید ماست که ما را به نیکوترین کارها یا بدترین آنها فرا می‌خواند و ما را از خوبی یا بدی دور می‌کند!

٥٤- عین الصّحیح:

- ١) کائن الْأَمْ تکرہ إِسْتَهْزَاء جیرانها و تأْمُرُ أَوْلَادَهَا بِالْإِبْتَاعَدِ عَمَّا تَكْرُهُهُ: مادر از این‌که همسایگان را مسخره کند بدش آمده بود و فرزندانش را به دوری از آن چه دوست نداشت، دستور می‌داد.

٢) تَهْبَي اللَّهُ عَبَادَهُ عَنِ السَّعَيِ لِمَعْرِفَةِ أَسْرَارِ الْأَخْرَيِنَ وَ حَرَمَ التَّجَسُّسَ: خداوند بندگانش را از تلاش برای دانستن رازهای دیگران باز داشته است و جاسوسی را حرام کرده است.

٣) إِنَّ جَبَلَ دَمَاؤنَدِ فِي بَلَدَنَا إِنَّرَنِ مِنْ أَعْلَى الْجَبَالِ وَ جَبَلُ دَنَا أَضْفَرُ مِنْهُ: همانا کوه دماوند در سرزمین ایران از بزرگترین کوههای است و کوه دنا از آن کوچک‌تر است.

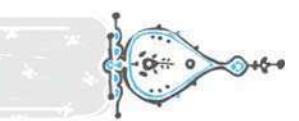
٤) الْعَيْنَةُ تَكُونُ مِنْ أَهَمَّ أَسْبَابِ قَطْعِ التَّوَاصُلِ بَيْنَ النَّاسِ: غیبت کردن از دلایل مهم قطع رابطه میان خویشاوندان است.

٥٥- عین الصّحیح:

- ١) لَنَا فِي هَذِهِ الْمَكْتَبَةِ أَثْمَنَ الْكِتَبِ: ما در کتابخانه خود کتاب‌های گران‌قیمتی داریم!
- ٢) لَا تَجَادِلْ أَمْلَكَ لَأَنَّهَا ثَرِيدَ لَكَ مَا هُوَ الْأَحْسَنُ: با مادر خود مجادله مکن زیرا او بهترین‌ها را برای تو خواسته است!
- ٣) مِنْ يُهْدِي إِلَيْكَ عَيْبَكَ حَيْرٌ أَصْدَاقَاتِكَ: کسی دوست خوب تو است که عیب تو را به تو هدیه می‌کندا!
- ٤) أَعَلَمُ الْتَّلَامِيذِ مِنْ جَمْعِ عِلْمِكَ إِلَى عِلْمِهِ: داناترین دانشآموزان کسی است که علم تو را به علم خود بیفزاید!

٥٦- عین الصّحیح:

- ١) (إِنَّ رَبِّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ صَلَّ عن سبیله). همانا پروردگارت به کسی که از راهش گمراه شده، داناست!
- ٢) قد يَعْلَمُ صَدِيقِي مَوْضِعَاتٍ مَفِيدةً: گاهی دوستم موضوعات مفیدی را یاد می‌گیرد!
- ٣) حَيْرَكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرآنَ وَ عَلِمَهُ: بهترین شما کسی است که قرآن را آموخت و آن را آموزش داد!
- ٤) إِسْتَغْفَرَتْ رَبِّي، أَرْجُو أَلَا أَفْعَلَ ذَنَبًا بَعْدَ هَذَا!: پروردگارم مرا بخشدید، امیدوارم که از این به بعد گناهی را انجام ندهم!

٥٧- عین الصحيح:

- (١) إن الإعجاب بالنفس صفةٌ ينهاه الله عباده عنها: همانا خودشیفتگی صفتی است که خداوند بندگانش را از آن باز می‌دارد.
- (٢) قالَ المدرِّسة لِتلميذَتْهَا: أَعْضُضِي مِنْ صوْتِكِ: معلم به دانش آموز گفت: صدایت را بالا نیاور.
- (٣) تَعْلَمْتُ فَنُونًا قِيمَةً إِذْنَ أَقْمَهَا لَكُمْ: هنرهاي با ارزشی را ياد گرفتم، اکنون آن‌ها را به شما تقدیم می‌کنم.
- (٤) عَلَيْنَا أَنْ تَقْصِدَ فِي حَيَاةِنَا لَأَنَّ خَيْرَ الْأُمُورِ أَوْسُطُهَا: ما باید در زندگی خود میانه رو باشیم؛ زیرا بهترین کار میانه‌ترین است.

٥٨- عین الصحيح:

- (١) إِنْ لَا تَجْتَنِبِ الْخَيَانَةَ فَإِنْتَ شَرُّ النَّاسِ: کسی که از خیانت دوری نکند بدترین مردم است!
- (٢) لِي صَدِيقٌ أَهْدَى إِلَيَّ عَيْبِي بِلْسَانٍ طَيِّبٍ: دوستی دارم که مرا با زبان خوب هدایت کردا!
- (٣) لَا تَجَادِلِ زَمِيلَكَ إِلَّا بِالْتِي هِيَ أَحْسَنْ: با همکارت فقط با روشی که خوب است مجادله کن!
- (٤) فِي مَكَبِّةِ مَدْرَسَتِنَا أَكْثَرُ مِنْ أَلْفِ كِتَابٍ: در کتابخانه مدرسه ما بیشتر از هزار کتاب است!

٥٩- عین الخطأ:

- (١) شَرُّ النَّاسِ مَنْ لَا يَعْتَقِدُ الْأَمَانَةَ وَ لَا يَجْتَنِبُ الْخَيَانَةَ: بدترین مردم کسی است که به امانت داری اعتقاد ندارد و از خیانت دوری نمی‌کند.
- (٢) خَيْرُ إِخْوَانِكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ: بهترین برادران شما کسی است که عیب‌هایتان را به شما هدیه کند.
- (٣) مَنْ عَلِبَتْ شَهْوَتُهُ عَقْلَهُ فَهُوَ شَرُّ مِنَ الْبَهَائِمِ: هرکس شهوتش بر خردش چیره شود پس او بدترین چارپایان است.
- (٤) لَيْسَ شَيْءٌ أَنْتَنَقَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنَ الْخُلُقِ الْحَسَنِ: در ترازو چیزی سنگین‌تر از اخلاق نیک نیست.

٦٠- عین الخطأ:

- (١) حُرَّمُ الْإِسْتَهْزَاءُ فِي هَاتِئِنِ الْأَيْتِينِ: در این دو آیه استهزا کردن حرام شده است!
- (٢) إِبْتَدَعَ عَنِ الْحَجْبِ فَهُوَ حُلْقٌ سَيِّءٌ: از خودپسندی دوری کن که از اخلاق‌های بد است!
- (٣) سُورَةُ الْحَجَرَاتِ مُشْهُورَةٌ بِسُورَةِ الْأَخْلَاقِ: سوره حجرات به سوره اخلاق شهرت دارد!
- (٤) لَا تَفْصِحْ النَّاسَ وَ لَا تُحَاوِلْ لِكَشْفِ أَسْرَارِهِمْ: مردم را رسوا مکن و برای فاش کردن اسرارشان تلاش مکن!

٦١- عین الخطأ:

- (١) قَلْبُ الْمَتَّقِيِّ قَرِيبٌ إِلَى اللَّهِ: دل انسان با تقوی به خدا نزدیکتر است!
- (٢) مَنْ كَثُرَ عَقْلُهُ قَلَّ كَلَامُهُ: هرکس عقلش زیاد شود سخشن کم می‌گردد!
- (٣) لَيْسَ مَنْ يَتَبَعُ هَوَى نَفْسِهِ بَطَلًا: کسی که از هوای نفس خود پیروی می‌کند قهرمان نیست!
- (٤) مَنْ يَعْرِفُ أَهْدَافَهُ يَبْدُلُ مَا فِي يَدِهِ: هرکس اهداف خود را بشناسد آن‌چه را در دستش دارد بذل می‌کندا!

٦٢- عین الخطأ:

- (١) شَرُّ النَّاسِ ذُو الْوَجْهَيْنِ: بدترین مردم، دوروست.
- (٢) ﴿لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾: شب قدر بهتر از هزار ماه است.
- (٣) ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾: خدا کسی را جز به اندازه توانش مکلف نمی‌کند.
- (٤) لَيْسَ شَيْءٌ أَنْتَنَقَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنَ الْخُلُقِ الْحَسَنِ: در ترازو (اعمال)، اخلاق نیک، سنگین‌ترین چیز است.

٦٣- عین الخطأ:

- (١) ﴿أَرْيَحْ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ...﴾: آیا شما دوست دارید که گوشت برادران را بخورید؟
- (٢) ﴿بَيْسَ الْإِسْمُ الْفَسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ...﴾: آلوده شدن به گناه، پس از ایمان، چه بد، نامی است.
- (٣) أَكْبَرُ الْغَيْبِ أَنْ تَعْيِبَ مَا فِي كَيْلَهِ: بزرگ‌ترین عیب، این است که از آن‌چه مانند آن در توست، عیب‌جویی کنی.
- (٤) لَقَبُوهُمْ بِالْقَابِ حَسَنَة: با لقب‌هایی نیک، به آن‌ها لقب دادند.

٦٤- عین الخطأ:

- (١) سُورَةُ الْكَوْثَرِ أَصْعَرُ سُورَةً فِي الْقُرْآنِ: سوره کوثر کوچک‌ترین سوره در قرآن است.
- (٢) تَنَبَّرُوكُمْ بِالْأَلْقَابِ فَأَسْتَغْفِرُوا اللَّهَ: به یکدیگر لقب‌های رشت دادید، پس از خدا آمرزش بخواهید.
- (٣) حَيَّ عَلَى خَيْرِ الْعَمَلِ أَهْبَأُهَا الشَّبَابُ: به سوی کار بهتر بشتاب ای جوان.
- (٤) يَا طَالِبَاتِ اِجْتَنِبْ كَثِيرًا مِنِ الظَّنِّ: ای دانش‌آموزان! از بسیاری از گمان‌ها] بپرهیزید.

٦٥- عین الخطأ:

۱) إنَّ غَبَّتِ الشَّهْوَةَ يَقُلُّ الْعَقْلُ: اگر شهوت غلبه کند عقل کم می‌شود!

۲) إِنَّ السُّكُوتَ أَجْمَلُ الْكَلَامِ الْمُؤْثِرُ: سکوت بی تردید کلامی زیبا و تأثیرگذار است!

۳) ذُو الْجَهِينِ لَا يُعْرَفُ بِسَيِّاهٍ أَبْدًا: انسان دو رو هرگز به چهره‌اش شناخته نمی‌شود!

۴) الْعَاقِلُ لَا يَسْتَمِعُ مَنْ يَسْبِبُهُ: عاقل به کسی که به او دشمن می‌دهد، دشمن نمی‌دهد!

٦٦- «کسی که از پروردگارش اطاعت کند، خیرخواه‌ترین مردم نسبت به خویشن است!»:

۱) الَّتِي أطاعَتْ رَبَّهُ فَهِيَ خَيْرُ النَّاسِ بِالنَّسْبَةِ إِلَى نَفْسِهَا!

۲) مَنْ أطاعَتْ رَبَّهَا فَإِنَّهُ مِنْ أَفْضَلِ النَّاسِ لِنَفْسِهِ!

۳) الَّذِي قَامَ بِطَاعَةِ رَبِّهِ فَهُوَ خَيْرُ النَّاسِ لِنَفْسِهِ!

٦٧- «حرکت پیوسته و آرام بهتر از حرکت سریعی است که به دنبالش توقف باشد!»:

۱) الْحَرْكَةُ الدَّائِمَةُ بِالْهَدْوَءِ خَيْرٌ مِّنَ الْحَرْكَاتِ السَّرِيعَةِ وَرَاءُهُمُ التَّوْقُفُ!

۲) إِنَّ الْحَرْكَةَ الْمُسْتَمِرَةُ وَالْهَادِئَةُ أَحْسَنُ مِنَ الْحَرْكَةِ السَّرِيعَةِ الَّتِي كَانَتْ وَرَاءُهَا التَّوْقُفُ!

۳) إِنَّ الْعَمَلَ الْمُسْتَمِرَ الدَّائِمَ أَحْسَنُ مِنَ الْعَمَلِ السَّرِيعِ الَّذِي كَانَ وَرَاءُهَا التَّوْقُفُ!

۴) الْفَعْلُ الدَّائِمُ الَّذِي نَعْمَلُهُ بِالْهَدْوَءِ أَحْسَنُ مِنَ الْفَعْلِ السَّرِيعِ الَّذِي كَانَ وَرَاءَ تَوْقُفِهِ!

٦٨- «کارهای ما برای خدای تعالی همگی سبب نزدیکی به او می‌شود، اما نماز از همه بهتر است!»:

۱) أَعْمَالُنَا لِلَّهِ تَعَالَى كُلَّهَا سببُ التَّقْرُبِ إِلَيْهِ، وَلَكِنَّ الصَّلَاةَ أَفْضَلُهَا!

۲) إِنَّ كُلَّ أَعْمَالِنَا لِلَّهِ تَعَالَى سببُ التَّقْرُبِ إِلَيْهِ، أَمَّا أَفْضَلُهَا الصَّلَاةُ!

۳) أَعْمَالُنَا الَّتِي نَعْمَلُهَا لِلَّهِ تَعَالَى كُلَّهَا لِتَقْرُبِ اللَّهِ، أَمَّا الصَّلَاةُ أَفْضَلُهَا!

۴) لَنَا أَعْمَالٌ نَعْمَلُهَا كُلَّهَا لِلَّهِ تَعَالَى تَسْبِبُ التَّقْرُبِ إِلَى اللَّهِ، لَكِنَّ أَفْضَلُهَا الصَّلَاةُ!

٦٩- «مهمه‌ترین علل قطع ارتباط بین ما غیبت کردن است!»:

۱) مِنْ أَهْمَمِ أَسْبَابِ انْقِطَاعِ التَّوَاصُلِ بَيْنَنَا الغَيْبَةُ!

۳) الغَيْبَةُ مِنْ أَهْمَمِ الْعُلُلِ لِانْقِطَاعِ التَّوَاصُلِ بَيْنَنَا الغَيْبَةُ!

٧٠- «کسی که منافق دورو باشد بدترین مردم است!»:

۱) مَنْ هُوَ مُنَافِقٌ ذُو وَجْهَيْنِ شَرٌّ النَّاسِ!

۳) الَّذِي هُوَ ذُو وَجْهَيْنِ وَيَكُونُ مُنَافِقًا مِّنَ النَّاسِ!

٧١- «کتابخانه جندی شاپور از بزرگ‌ترین کتابخانه‌ها در جهان قدیم بوده است!»:

۱) مَكْتَبَةُ جَنْدِي سَابُور تَكُونُ مِنَ الْمَكَاتِبِ الْأَكْبَرِ فِي عَالَمِ الْقَدِيمِ!

۲) مَكْتَبَةُ جَنْدِي سَابُور تَكُونُ مِنَ الْمَكَاتِبِ الْكَبِيرَةِ فِي عَالَمِ الْقَدِيمِ!

۳) إِنَّ مَكْتَبَةَ جَنْدِي سَابُورَ كَانَتْ مِنْ أَكْبَرِ الْمَكَاتِبِ فِي عَالَمِ الْقَدِيمِ!

۴) إِنَّ الْمَكَتَبَةَ جَنْدِي سَابُورَ كَانَتْ أَكْبَرَ الْمَكَاتِبِ فِي عَالَمِ الْقَدِيمِ!

٧٢- «امروز در جهان کنونی ترک کردن کوچک‌ترین اشتباها، از بزرگ‌ترین فضیلت‌ها به شمار می‌آید!»:

۱) الْيَوْمُ فِي الْعَالَمِ الْحَالِي تَرْكُ أَصْغَرِ الْخَطَا يُعْتَدُ مِنْ أَكْبَرِ فَضَائِلِكَ!

۲) الْيَوْمُ فِي الْعَالَمِ الْمُعَاصِرِ تَرْكُ أَصْغَرِ الْأَخْطَاءِ يَعْدُ مِنْ أَكْبَرِ الْفَضَائِلِ!

۳) هَذِهِ الْأَيَّامُ فِي الْعَالَمِ الْحَالِي تَرْكُ أَصْغَرِ مَعَاصِيكَ يَعْدُ مِنْ أَكْبَرِ فَضَائِلِكَ!

۴) هَذَا الْيَوْمُ فِي الْعَالَمِ الْمُعَاصِرِ تَرْكُ الْاَشْتَبَاهَاتِ الْأَصْغَرِ يُعْتَدُ مِنْ فَضَائِلِ أَكْبَرِ!

٧٣- «بدون تردید زبان ما می‌تواند یکی از بزرگ‌ترین دشمنان ما باشد!»:

۱) إِنَّ الْلِّسَانَ يَقْدِرُ أَنْ يَكُونَ وَاحِدًا مِّنْ عَظِيمَاءِ عَدُوَانَا بِلَا شَكٍ!

۳) لَا شَكَّ أَنَّ لِسَانَنَا يَسْتَطِعُ أَنْ يَكُونَ وَاحِدًا مِّنْ عَظِيمَاءِ عَدُوَانَا!

٧٤- «محبوب‌ترین بندگان نزد خداوند سودمندترین آنها برای بندگان او است!»:

۱) أَحَبَّ عِبَادَ اللَّهِ إِلَيْهِ أَنْفُعَهُمْ لِعَبْدِهِ!

۳) أَحَبَّ الْعِبَادَ إِلَى اللَّهِ أَنْفُعَهُمْ لِعَبْدِهِ!

۲) أَكْثَرُ الْحُبَّ عِنْدِ عِبَادِ اللَّهِ أَكْثَرُ النَّفْعِ لِعَبْدِهِ!

۴) أَكْثَرُ الْحُبَّ لِلْعِبَادِ عِنْدِ اللَّهِ أَكْثَرُ النَّفْعِ لِعَبْدِهِ!

٧٥- عین الخطأ:

- ١) آن که نیکی می‌کند از کار نیکش بهتر است: من یعمل الخیر فهو خیر من عمله الخیر،
- ٢) و آن که بد می‌کند از کار بدش بدتر است: و الذي یعمل الشر شر من عمله الشرا
- ٣) کوتاه کردن آرزو، کردار را از بدی دور می‌کند: إن تقصير الأمل يبعد العمل عن السوء،
- ٤) و ترک کردن آرزوها، از شریفترین اعمال است: و ترك المتنى من الأعمال الشريرة!

٧٦- عین غير الصحيح في المفهوم لهذه العبارة: «خير الأمور أو سطحها».

- ١) برو کار می‌کن مگو چیست کار / که سرمایه جاودانیست کار
- ٢) اندازه نگهدار که اندازه نکوست / هم لایق دشمن است و هم لایق دوست
- ٣) ز بسیار و ز کم بگذر که خام است / نگهدار اعتدال اینک تمام است
- ٤) ز کار زمانه میانه گزین / چو خواهی که یابی ز خلق آفرین

٧٧- عین الصحيح في المفهوم: «عداوة العاقل خير من صدقة الجاهل».

در پریشان حالی و درماندگی
بهتر از آن دوست که نادان بود
با دوستان مرورت با دشمنان مدارا
نادان خیال بد کند

- ١) دوست آن باشد که گیرد دست دوست
- ٢) دشمن دانا که غم جان بود
- ٣) آسایش دوگیتی تفسیر این دو حرف است
- ٤) خوبی چو از حد بگذرد

٧٨- عین الخطأ في مفهوم هذه العبارات:

- ١) أحَبَّ عبادَ اللَّهِ أَنْفَعَهُمْ لِعِبَادَه! عبادت به جز خدمت خلق نیست!
- ٢) عداوة العاقل خير من صدقة الجاهل! دشمن دانا بلندت می‌کند، بر زمینت می‌زند نادان دوست!
- ٣) أكبر العيب أن تعيب ما فيك مثله! سیر به پیاز میگه: چقدر بد بوي!
- ٤) السكوت ذهب و الكلام فضة! تا مرد سخن نگفته باشد، عیب و هنرش نهفته باشد!

٧٩- عین الخطأ عن المفهوم:

- ٢) الْتَّجَسُّسُ أَنْ تُحَاوِلَ كُشْفُ أَسْرَارِ النَّاسِ لِفَضْحِهِمْ!
- ٤) سوء الظنُّ أَنْ تَتَهَمَّ شَخْصًا أَخْرَى بِدُونِ ذَلِيلٍ مَّطْقِيٍّ!

- ١) العجب أن تتحسّب غيرك أحسن من نفسك!
- ٣) الانتهزاء هو أن تشخر من الآخرين بعمل أو كلام!

٨٠- عین الكلمة المناسبة لهذه العبارة: «زاغ سياهشو چوب زدن!»

(١) التَّجَسُّس	(٢) الغيبة	(٣) العجب	(٤) الفسق

- ١) لِمَنْ يُضْرِبُ هذَا الْمُثْلُ؟ «خار را در چشم دیگران می‌بینه و تیر را در چشم خودش نمی‌بینه.»
- ٢) الَّذِي يَقْطَعُ التَّوَاضُّلَ دائِمًا.
- ٣) مَنْ يَلْمِزُ وَ يَعِيبُ الآخْرَينَ.
- ٤) مَنْ يُحاوِلُ لِفَضْحِ زَمِيلِهِ.

٨٢- «خَيْرُ إخْوَانَكُمْ مَنْ أَهْدَى إِلَيْكُمْ عَيْوَبَكُمْ». عین الأقرب من المفهوم:

- ١) برادر که در بند خویش است، نه برادر و نه خویش است
- ٢) عیب می‌جمله چو گفتی، هنرش نیز بگو
- ٣) عیب کس منگر، به عیب خود بین
- ٤) دوست آنست کو معایب دوست / همچو آینه رویه رو گوید

٨٣- عین غير المناسب للمفهوم:

- ١) «جمال المرأة فصاحة لسانه»: زبان در دهان ای خردمند چیست / کلید در گنج صاحب هنرا!
- ٢) «الوحدة خير من جليس السوء»: دوستی با مردم دانا نکوست / دشمن دانا به از نادان دوست!
- ٣) «إضاعة الفرصة غصة»: بودم جوان که گفت مرا پیر اوستاد / فرصت غنیمت است نباید ز دست داد!
- ٤) «ما قسم الله للعباد شيئاً أفضل من العقل»: خرد بر همه نیکویی ها سر است / تو چیزی مدان کز خرد برتر است!

٤٨ برسی سایر گزینه‌ها:

- (۱) اسماء مفرد ... اسم (۲) تراکیب مفرد ... ترکیب
 (۳) انفس مفرد ... نفس / القب مفرد ... لقب

٤٩ خداوند متعال در آیه ۱۲۵ سوره مبارکه نحل فرموده «... وجادلهم

بالتی هي أخْشَنْ ...» پس خداوند مجادله را حرام نکرده است.

ترجمه سایر گزینه‌ها:

- (۱) هرگز اخلاقش بد شد، خودش را عذاب داد.
 (۲) محبوب‌ترین مردم نزد خداوند کسی است که به دیگران سود برساند.

(۴) دشمنی عاقل بهتر از دوستی نادان است.

٥٠ ترجمه عبارت: «عمل غیبت در قرآن به خوردن گوشت تشبیه

شده است. در متن درس اشاره شده و درست است.»

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۲) برترین اعمال کسب از [راه] حرام است.

(۳) ریختند کردن از مهمترین وسایل ارتباط بین مردم است.

(۴) بدگمانی اتهام شخصی به شخص دیگری است با یک دلیل منطقی.

٤١ برسی سایر گزینه‌ها:

(۱) الرّجالي (مردانه) ≠ النسائي (زنانه)

(۲) زائد (به علاوه) ≠ ناقص (منهای)

(۳) رخصية (ارزان) ≠ غالیة (گران)

٤٢ ترجمه گزینه‌ها:

(۱) بدی می‌کند - بدی کرد - چه بد است - بدی (زشتی)

(۲) گمراه شد - هدایت یافت - وعده داد - فرا بخوان

(۳) مسخره کردن - لقب زشت دادن - مسخره کردن - جاسوسی

(۴) نزدیکتر - دورتر - دورتر - نزدیکتر

٤٣ سراويل مفرد ... سروال / القباب مفرد ... لقب / موتی مفرد ...

میت / إخوان مفرد ... آخر

٤٤ «أَخْوَان» و «أَخْوَين» مثنی‌های «أَخ» به معنای «برادر» هستند

ولی «إِخْوَان» جمع مکسر آن است.

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) الآخرين ... جمع مذکور سالم است.

(۲) میزان ... اصلاً جمع نیست (به معنی «ترازو» و مفرد است).

(۳) تلمیدات ... جمع مؤنث سالم است / تواب ... اسم مبالغه است و

جمع نیست و مفرد است.

٤٥ برسی سایر گزینه‌ها:

(۱) هفتاد سال ... که عیب بگیری آنچه در توست.

(۳) همانا برانگیخته شدم تا کامل کنم.

٤٦ ترجمه عنوان سؤال: «چند است این پیراهن زنانه؟

..... هزار تومان، می‌خواهم از جدیدی.»

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) ارزان (تر، ترین) چهل، جنس‌ها

(۴) رنگ، سی، پیراهن‌های زنانه

درس اول پایه یازدهم

١ ترجمه عبارت: «..... کار حرف زدن در غیاب دیگران و پرداختن به آن‌ها همیشه.»

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) بد است - رسوا کردن

(۴) لقب دادن - غیبت

(۳) مسخره کردن - گناه

٢ ترجمه عبارت: «غیبت آن است که برادر و خواهرت را به آن چه یاد کنی.»

«یحّات» به معنی «دوست دارند» اشتباه است و درست آن «یکرهان» به معنی «ناپسند می‌دانند» است.

ترجمه سایر گزینه‌ها:

(۱) قومی دیگر را مسخره نکنید بهتر از شما باشند. (شاید)

(۲) گاهی در بین مردم کسی که خوبی می‌کند به کسی که به او بدی کرده است. (می‌باشد)

(۳) قطعاً خداوند مردم را از مسخره کردن دیگران. (نهی می‌کند)

٤ برسی گزینه‌ها:

(۱) گمراه شد ≠ هدایت یافت

(۲) سریچی کرد ≠ اطاعت کرد

(۳) چهسا = شاید

(۴) پنهان = آشکار (با هم متضادند نه متراffد)

٤ العجب: خودپسندی / السیئة: بدی، گناه

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۲) سوء (بدی، بد) ≠ حُسْن (خوبی، خوب)

(۳) أكبر (بزرگ‌ترین، بزرگ‌تر) ≠ أصغر (کوچک‌ترین، کوچک‌تر)

(۴) حَرَم (حرام کرد) ≠ أَحَلَّ (حلال کرد)

٥ ترجمه عبارت: «بهترین مردم کسی است که به امانت اعتقاد ندارد و از خیانت اجتناب نمی‌کند». واضح است که این عبارت نادرستی است و «شر التّاس» به معنای «بدترین مردم» باید در جای خالی قرار گیرد.

ترجمه سایر گزینه‌ها:

(۱) کسی است که توبه را از بندگانش می‌بذرد. (بسیار توبه‌پذیر)

(۳) برترین کارها کسب از است. (حلال)

(۴) تلاشی زشت است برای کشف رازهای مردم (جاسوسی)

٦ برسی سایر گزینه‌ها:

(۱) فسوق = آلوده شدن به گناه

(۳) حَفَيْ = پنهان

(۴) آن تَعَبِ = که عیب بگیری

٧ شَر = جمع مکسر ... آشیار

بررسی سایر گزینه‌ها:

(۱) «مَطْلَع» اسم مکان و جمع آن بر وزن «مَفَاعِل: مَطَاعِم» صحیح است.

(۲) «أَكْبَر» بر وزن «أَفْقَل» اسم تفضیل و جمع آن بر وزن «أَفَاعِل: أَكَلِبْ» صحیح آمده است.

(۳) «مَكَبَّة» به صورت جمع مؤنث سالم آمده که درست است.

کردن، بی‌آبرو کردن (ردگزینه ۴) / مِن اُبْقَى الْأَعْمَالَ: از زشت‌ترین کارها (ردگزینه ۱ و ۳) / کبائر الدّنُوب: گناهان بزرگ، بزرگ‌ترین گناهان (ردگزینه ۱)

۲۵ قد یکون: گاهی می‌باشد (قد + فعل مضارع) معنی گاهی و شاید می‌دهد. (ردگزینه ۱ و ۴) / رُمَلَاتْنَا: همکلاسی‌هایمان، همکارانمان (ردگزینه ۲) / مَتَّا: از ما (ردگزینه ۲) / فَيَجِئُ أَلَا نَكُونَ: پس نباید باشیم (ردگزینه ۱ و ۲) / الْمُعْجَبُونَ: خودپستان، خودشیفتگان، غروران (ردگزینه ۱ و ۴) / و لَا نَذْكُرُ: و نباید بیان کنیم (ردگزینه ۲ و ۴) / عَوْبَ أَحَدٍ: عیب‌های کسی (ردگزینه ۱ و ۴) / بِكَلَامِ حَفَيْيٍ أَوْ يَاشَارَةً: با سخنی پنهانی یا با اشاره‌ای (ردگزینه ۲ و ۴)

۲۶ و لَا يَعْتَبُ بعْضُكُمْ بَعْضًا: و نباید برخی از شما غیبت دیگری را بکند. (ردگزینه ۱ و ۲ و ۴) / يَحِبُّ: دوست دارد (می‌دارد) (ردگزینه ۴) / أَحَدُكُمْ: یکی از شما (ردگزینه ۱ و ۲ و ۴) / مَيْتَاً: در حالی که مرده (ردگزینه ۱)

۲۷ عَلَيْيَ أَنْ أَبْتَعِدَ: باید دور شوم (ردگزینه ۲) / کلمه «خودم» اضافی است (ردگزینه ۱) / أَكْبَرُ الدّنُوب: بزرگ‌ترین گناهان (ردگزینه ۳)

۲۸ قَدْ يَسْخَرُ: گاهی مسخره می‌کند (ردگزینه ۲ و ۴) / الْآخَرِينَ: دیگران (ردگزینه ۲) / و أَنَا أَنْصَحُهُ: و من او را نصیحت می‌کنم («گاهی» در گزینه ۲) و «هم» در گزینه ۴) اضافی هستند. (ردگزینه ۳) / بِئْسَ الْعَمَلُ: چه کار بدی است، بدکاری است. (ردگزینه ۴) / السَّخْرِيَة: مسخره‌کردن (ردگزینه ۳)

۲۹ أَنْ تَعِيبَ: عیب بگیرد، عیب جویی کند، عیب بگیری (ردگزینه ۲) / عسی: چه بسا، شاید (ردگزینه ۳) / أَنْ تَكُونَ مثله: که مانند او باشی، که مانند او باشد (ردگزینه ۱ و ۲) / أَيْضًا: نیز، همچنین (ردگزینه ۲)

۳۰ لَا تَلَمِّزُوا أَنفُسَكُمْ: و به دنبال عیب هم نباشید، از یکدیگر عیب‌جویی نکنید (ردگزینه ۲ و ۳) / لَا تَنَابِزُوا بِالْأَلْقَابِ: به یکدیگر لقب‌های زشت نهید (ردگزینه ۲ و ۴) / الْفُسُوقُ: آلوه شدن به گناه (ردگزینه ۴)

۳۱ أَعْوَذُ بِنَاهٍ مَّا آتَوْمُ: (ردگزینه ۲ و ۴) / بَرَّ الْفَلَقِ: به پروردگار صبحدم / مِنْ شَرِّ مَا حَاقَ: از شر آن چه آفریده است (ردگزینه ۲ و ۳)

۳۲ الْطَّلَابُ: دانش‌آموزان، دانشجویان (ردگزینه ۳) / لَا يَسْخَرُ أَحَدٌ مِنْ أَحَدٍ: نباید کسی کسی را مسخره کند (ردگزینه ۲ و ۳ و ۴) / اتَّقُوا اللَّهَ: از خدا پرواکنید، از خدا بترسید (ردگزینه ۲ و ۳)

۳۳ لَا تَلَمِّزُوا: عیب نگیرید، عیب جویی نکنید (ردگزینه ۳ و ۴) / كَانَفُسَنَا: مانند خودمان (ردگزینه ۴) / عَلَيْنَا أَنْ لَاتَلَمِّزَهُمْ: نباید از آن‌ها عیب بگیریم، باید از آن‌ها عیب نگیریم. (ردگزینه ۲ و ۴)

۳۴ آمَنُوا: ایمان آوردن (ردگزینه ۲) / إِجْتَبَوْا: دوری کردن (ردگزینه ۱ و ۲ و ۳) / لَا يَعْتَبُ: نباید غیبت کنند (ردگزینه ۱ و ۲ و ۳) / «ای» در گزینه ۱) اضافه ترجمه شده است.

۳۵ «قد عاش»: زندگی کرده‌اند (ردگزینه ۱ و ۴) / کانوا: بودند، بوده‌اند (ردگزینه ۳) نماذج تربیتی: الگوهایی تربیتی (نکره) (ردگزینه ۳ و ۴) / عَمَرُوا: ماندگار شدند (ردگزینه ۳ و ۴)

۳۶ أَفْضَلُ النَّاسِ: برترین مردم (ردگزینه ۱ و ۲) / يُجَاهُدُ: تلاش کند، تلاش می‌کند (رد سایر گزینه‌ها) / بِنَفْسِهِ و مَالِهِ: با جان و مال خود (ردگزینه ۲ و ۳)

۱۶ ترجمه عنوان سؤال: این شلوارها چند تومان هستند؟

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) قیمت‌ها از ارزان‌ترین شروع می‌شود تا گران‌ترین.

(۲) خانم، ما شلواری ارزان‌تر نداریم.

(۳) بفرمایید، نگاه کنید.

۱۷ ترجمه عنوان سؤال: مبلغ (قیمت) چقدر شد؟ دویست و سی

هزار تومان. بعد از بیست هزار [تومان] به من بد.

ترجمه گزینه‌ها:

(۱) جنس‌ها (۲) تحفیف (۳) معازه (۴) مردانه

با توجه به ترجمه سؤال متوجه می‌شویم که راجع به «قیمت» صحبت شده است و گزینه ۲ درست می‌باشد.

۱۸ با توجه به جوابی که مطرح شده و در آن رنگ‌های «سفید، بنفسش و قرمز» آمده متوجه می‌شویم سؤال در مورد رنگ بوده پس گزینه ۲، «کدام رنگ در معازه شما هست؟»، صحیح می‌باشد.

ترجمه سایر گزینه‌ها:

(۱) کجا بودید (۳) آیا بحسب جنس فرق می‌کند؟

(۴) قیمت‌های جدید چیست؟

۱۹ ترجمه گزینه‌ها:

(۱) هم‌شاغردی، همکار – کارمند – فروشنده

(۲) شلوار – پیراهن – پیراهن زنانه

(۳) معازه – رستوران – کتابخانه

(۴) سیاه – قیمت – گران

۲۰ ترجمه گزینه‌ها:

(۱) غیبت آن چیزی است که دیگران را به چیزی یاد کنی که ناپسند نمی‌دارند. (نادرست)

(۲) مرده همان کسی است که رووح از بدنش خارج شده است و نفس نمی‌کشد.

(۳) جاسوسی کردن تلاش برای فهمیدن امور دیگران است در حالی که آن از کارهای زشت است.

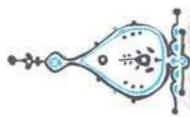
(۴) حجرات جمع حجرة است و آن سوره‌ای در قرآن معروف به عروس است.

۲۱ حرکت گذاری درست عبارت: «إِشْتَرِيْنَا سَرَاوِيلَ وَ فَسَاتِيْنَ يَأْسَعِلِ رَخِيْصَيْنِيْ فِي الْمَتَجَّرِ». («سراویل» با حرکت فتحه «سین» درست است. «المَتَجَّر» بر وزن «مَفْعُل» اسم مکان است).

۲۲ حرکت گذاری درست عبارت: «كَائِتَ الْمَطَاعِمَ مَفْتوَحَةً صَبَاحًاً». («المَطَاعِمَ» جمع مکسر «مَطَعَمٌ» بر وزن «مَفَاعِلٌ» صحیح است).

۲۳ بِئْسَ الْعَمَلُ: چه کار بدی است، چه کار زشتی است. / التَّابِرُ بالألقابِ: به یکدیگر لقب‌های زشت دادن (ردگزینه ۱ و ۲ و ۳) / الْفُسُوقُ: آلوه شدن به گناه (ردگزینه ۱ و ۲ و ۳) / فَعَلَيْنَا أَنْ نَبْتَعِدَ: پس باید دوری کنیم، پس بر ما لازم است که دوری کنیم (ردگزینه ۲) و اضافی بودن همیشه در گزینه ۱) / الأخْلَاقُ السَّيِّئَةُ: اخلاق زشت [بد] (ردگزینه ۱).

۲۴ رُبَّمَا: چه بسا، شاید، ممکن است (ردگزینه ۳) / سوء الظن: بدگمانی، گمان بد (ردگزینه ۴) / يُؤْدِي ... إلى: به ... منجر می‌شود، به ... بیانجامد، به ... می‌انجامد، منجر به ... شود (ردگزینه ۴) / فَضْحٌ: رسایی، رسوا

۵۲+ يا صدیقی: ای دوستم (رد گزینه ۲) / تکره: ناپسند می داری (رد گزینه ۲ و ۳) / تأکل: بخوری (رد گزینه ۲ و ۳) / أخیلک: برادرت (رد گزینه ۱ و ۲) / لا غنّب: غیبت نکن (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳)

۵۳+ عقائدنا: عقاید ماست (رد گزینه ۱، «این» اضافی است). / آتدعونا: ما را دعوت می کنند، ما را فرا می خواند. (رد گزینه ۳) / احسن الأعمال: بهترین (نیکوترین) کارها (رد گزینه ۲) / تبعّدنا: ما را دور می کنند (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳) / الخیر أو الشّرّ: خوبی یا بدی (رد گزینه ۱ و ۲ و ۳)

بررسی سایر گزینه ها:

(۱) کانت ... تکره: بدش می آمد / استهزاء: مسخره کردن / جیرانها: همسایگانش (۳) بلّدنا: سرزمین ما / أعلى: بلندترین

(۴) أهم: مهمترین / الناس: مردم

بررسی سایر گزینه ها:

(۱) هذه المكتبة: این کتابخانه / أثمن: گران قیمت ترین

(۲) ترید: می خواهد

(۳) خیر أصدقائی: بهترین دوستان

بررسی سایر گزینه ها:

(۱) أعلم: دانان

(۲) قد يعلّم: گاهی یاد می دهد.

(۴) إِسْتَغْفَرُ: امرزش خواستم

بررسی سایر گزینه ها:

(۱) لیلمیذتها: به دانش آموز خود

(۲) إذن: بنابراین

(۴) خیر الأمور أوسطهها: بهترین کارها میانه ترین آن هاست.

بررسی سایر گزینه ها:

(۱) لا تجتنب: دوری نکنی / فأنت شرّ الناس: پس تو بدترین مردم هستی

(۲) أهدي: هدیه کرد / عیی: عییم

(۳) أحسن: بهتر، بهترین

(۴) شرّ من التّهائم: بدتر از چارپایان (شر اسم تفضیل نیست؛

چون پس از آن «من» آمده است).

(۱) فهو حُقُقٌ سَيِّئٌ: پس آن اخلاق بدی است.

(۱) قریب: نزدیک (اقرب نزدیک تر)

(۱) ليس شَيْءٌ أَنْقَلَ: چیزی سنتگین تر نیست (أنقل: صفت برتر است

نه برترین).

(۱) أَخِيه: برادرش (أخ مفرد است). / أحدكم: یکی از شما

(۳) خيرالعمل: بهترین کار، / الشّباب جوانان (جمع مکسر شاب است).

(۲) أَجْمَلُ الْكَلَامِ الْمُؤْتَرُ: زیباترین کلام مؤثر (أجمل به معنای

«زیباترین» اسم تفضیل است).

(۱) بُرْسَى سَيِّرَةٍ: چیزی سنتگین تر نیست (سیره: صفت برتر است

(۱) رَبَّهـ رَبَّهـ (۱) فَإِنَّهـ فَإِنَّهـ

(۳) قام بطاقة ربهـ: به اطاعت پروردگارش پرداخت.

(۲) حركـ: حرکـة (رد گزینه ۳ و ۴) / آرامـ: الهادـة (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴)

حرکـ سریعـ: الحـركة السـریعـة (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / دنبـالـش (متـناسب با

حرکـة): وراءـها (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴)

(۱) کارـهـای ما برای خـدا: أعمـالـنا لـلـه (رد گزینه ۳ و ۴) / سـبـبـ مـیـشـودـ:

تسـبـبـ (رد گزینه ۲ و ۳) / بهـ او: إـلـيـه (رد گزینه ۳ و ۴) / نـماـزـ اـزـ هـمـهـ بهـترـ استـ:

الـصـالـهـ أـفـضـلـهاـ (رد گزینه ۲ و ۳)

۳۷+ شـرـ النـاسـ: بدـترـینـ مرـدـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۳ و ۴) / لا يـعـتـقدـ الـآـمـانـةـ: بهـ اـمـانـ اـعـتـقادـ نـدارـدـ. (رد گـزـینـهـ ۱ و ۳ و ۴) / لا يـجـتـنـبـ: دورـیـ نـمـیـکـنـدـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۳ و ۴)

۳۸+ علىـ الشـبابـ: جـوانـانـ بـایـدـ، بـرـ جـوانـانـ اـسـتـ كـهـ (رد گـزـینـهـ ۴) / أـنـ يـهـتـمـواـ: كـهـ اـهـمـیـتـ بـدـهـنـدـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۳ و ۴) / حـسـنـ الـتـغـذـيـةـ: تـغـذـيـهـ خـوبـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۳ و ۴) / فـ: پـسـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۴) / الـأـمـورـ الـمـهـمـةـ: كـارـهـاـیـ مـهـمـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۳ و ۴)

۳۹+ كـانـتـ ... تـقـدـمـ: مـیـ دـادـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۲) / كـانـتـ ... تـأـمـرـهـمـ: دـسـتـورـ مـیـ دـادـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۲) / مـوـاعـظـ قـيـمـةـ: پـنـدـهـاـیـ اـرـشـمـنـدـ (رد گـزـینـهـ ۳) / تـقـرـبـ: نـزـدـیـکـ شـدـنـ، نـزـدـیـکـ جـسـتـنـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۲)

۴۰+ لـاـسـخـرـ: نـبـایـدـ مـسـخـرـهـ كـنـیـمـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۲ و ۳) / عـسـیـ: شـایـدـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۲) / مـنـاـ: اـزـ ماـ (رد گـزـینـهـ ۲) / إـثـمـ كـبـیرـ: گـنـاهـیـ بـزـرـگـ (رد گـزـینـهـ ۲ و ۳) / إـبـعـدـ: دـورـیـ کـنـیدـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۴) / عـجـبـ: خـودـپـسـنـدـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۴) / بـکـلـامـ خـفـیـ: باـکـلامـیـ پـنـهـاـیـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۳) / عـیـوبـ: عـیـبـهـاـ (رد گـزـینـهـ ۳) / قـدـسـمـیـ: نـامـیدـهـاـنـدـ (رد گـزـینـهـ ۳ و ۴) / بـعـضـ الـمـفـتـرـیـنـ: بـرـخـیـ مـفـسـرـانـ (رد گـزـینـهـ ۳) / السـوـرـةـ: سـوـرـهـ (رد گـزـینـهـ ۲) / هـاتـانـ الـآـیـاتـ: اـیـنـ دـوـ آـیـهـ (رد گـزـینـهـ ۲ و ۳ و ۴) / سـوـرـةـ الـأـخـلـاقـ: سـوـرـهـ الـاخـلـاقـ (رد گـزـینـهـ ۲)

۴۲+ قـدـیـکـونـ: گـاهـیـ مـیـ باـشـدـ (رد گـزـینـهـ ۲ و ۳) / رـمـلـاتـنـ: هـمـ کـلاـسـیـ هـایـمانـ (رد گـزـینـهـ ۱) / درـسـهـ أـصـعـفـ مـتـاـ: درـسـ اـزـ مـاـ ضـعـیـفـتـرـ اـسـتـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۲ و ۳) / نـسـاعـدـهـ: بـهـ اوـ يـارـیـ بـرـسـانـیـمـ (رد گـزـینـهـ ۲)

۴۳+ قـالـ النـبـیـ: بـیـامـیرـ (صـ) گـفتـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۳) / بـعـثـ: فـرـسـتـادـهـ شـدـمـ (رد گـزـینـهـ ۳ و ۴) / إـلـتـمـمـ: تـاـکـمـلـ کـنـمـ (رد گـزـینـهـ ۳ و ۴) / مـکـارـمـ الـأـخـلـاقـ: مـکـارـمـ الـاخـلـاقـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۳) / دـخـلـتـ: وـارـدـ شـدـمـ (رد گـزـینـهـ ۳) / سـوقـ مشـهـدـ: باـزارـ مشـهـدـ (رد گـزـینـهـ ۳) / يـوـمـ السـبـتـ: رـوـزـ شـنـبـهـ (رد گـزـینـهـ ۲ و ۴) / إـشـرـیـتـ: خـرـیدـ (رد گـزـینـهـ ۳) / شـلـوـارـ (رد گـزـینـهـ ۴) / سـبـعـةـ وـ ثـمـانـیـ: هـشـتـادـ وـ هـفـتـ (رد گـزـینـهـ ۲ و ۳) / يـاـ مـؤـمنـاتـ: اـیـ زـنـانـ مـؤـمنـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۳) / جـادـلـنـ: سـتـیـزـ کـنـیدـ، گـفـتـ وـگـوـ کـنـیدـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۳) / خـالـفـکـنـ: باـ شـماـ مـخـالـفـتـ کـرـدـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۲ و ۳) / أـحـسـنـ: بـهـترـ، بـهـترـینـ (رد گـزـینـهـ ۲ و ۳)

۴۷+ مـحـاـوـلـةـ قـبـيـحـةـ: تـلـاشـ زـشـتـ، تـلـاشـ زـشـتـ (رد گـزـینـهـ ۲) / أـسـرـارـ: رـازـهاـ (رد گـزـینـهـ ۱) / مـنـ کـبـاـئـرـ الـذـنـوبـ: اـزـ بـزـرـگـ تـرـیـنـ گـنـاهـانـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۲ و ۴) / تـیـتـجـهـ سـیـئـةـ: نـتـیـجـهـ بـدـیـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۴) / مـنـهـ الفـیـہـ: اـزـ جـملـهـ آـنـ (از آـنـ جـملـهـ) غـیـبـتـ / يـتـقطـعـ بـهـاـ: وـبـ سـیـلـهـ آـنـ قـطـعـ مـیـ شـودـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۳ و ۴) / سـوـفـ أـعـلـمـ: آـمـرـشـ خـواـهـمـ دـادـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۳) / تـلـمـیـذـاتـیـ: دـانـشـ آـمـوـزـانـ (رد گـزـینـهـ ۲) / أـحـسـنـ الـطـرـقـ: بـهـتـرـینـ رـاهـهاـ (رد گـزـینـهـ ۲ و ۳) / النـجـاحـ الـأـكـثـرـ: مـوـقـيـتـ بـیـشـترـ (رد گـزـینـهـ ۲ و ۳)

۴۸+ اـجـتـنـابـ کـشـیرـاـ: دـورـیـ کـرـدـنـ بـسـیـارـ توـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۲ و ۴) / مـنـ الـظـنـ: اـزـ گـمـانـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۲ و ۴) / فـلـاحـکـ: رـسـتـگـارـیـ توـ (رد گـزـینـهـ ۱ و ۲) / تـرـجـمـهـ گـزـینـهـاـ:

۴۹+ ۱) ساعـتـیـ تـفـکـرـ بـهـتـرـ اـزـ هـفـتـادـ سـالـ عـبـادـتـ اـسـتـ. ۲) بـهـتـرـینـ بـرـادـانـتـانـ کـسـیـ اـسـتـ کـهـ عـیـبـهـایـتـانـ رـاـ بـهـ شـماـ هـدـیـهـ کـنـدـ. ۳) بـهـتـرـینـ اـمـورـ مـیـانـهـتـرـینـ آـنـهـاستـ. ۴) بـشـتـابـ بـهـ سـوـیـ بـهـتـرـینـ کـارـ.

۶۹ متن زیر را با دقت بخوان سپس متناسب با آن به سؤالات

پاسخ بدده:

روایت شده که پادشاهی به مظاهر شکوه و عظمت حریص بود پس هنگامی که به سوی مردم می‌رفت طبل‌ها نواخته می‌شد و مردم جمع می‌شدند در حالی که می‌ایستادند در دو طرف راه برای درود و سلام با زور و اجرار. روزی پادشاه فهمید که گروهی از آنان به بهانه نشنیدن صدای طبل با بقیه مردم نیامدند پادشاه آن را مصیبی بزرگ شمرد پس مشاوران را جمع کرد و از آنان خواست که طبلی بسازند تا صدای آن را همه مردم بشنوند و بین مشاوران شخصی سالخورده بود پس گفت: من آماده انجام این کار هستم ولی نیازمند اموالی بسیار پس پادشاه پذیرفت و آن‌چه خواست به او داد. شیخ این اموال را گرفت و شروع کرد به توزیع آن‌ها بین مردم و می‌گفت: ای مردم از من تشکر نکنید بلکه از پادشاهی که این اموال را از او گرفتم تشکر کنید پس از چند روز پادشاه دید که مردم قبل از خروجش پیرامون قصر او جمع می‌شوند در حالی که مشتاق دیدار اویند. پس از معجزه آن طبل تعجب کرد پس هنگامی که در مورد قضیه پرس‌وجو کرد، موضوع برای او مشخص شد.

۱۸۴ سرانجام چه چیزی برای پادشاه مشخص شد؟ مشخص شد برای او که ...

ترجمه گزینه‌ها:

۱) نیکی معجزه‌ای است که همه گوش‌ها و دل‌ها را شنوا می‌کند.

۲) تجمع مردم پیرامون او هنگام خروج آن‌ها را اذیت می‌کند، پس ترک آن واجب است.

۳) شیخ کارش را پیرامون تهیی طبل صادقانه انجام داد.

۴) کسانی که پیرامون او جمع نشده‌اند دچار سنگینی گوش بودند.

۱۸۵ ۲) [گزینه] نادرست را در مورد شخصیت پادشاه و شیخ سالخورده مشخص کن:

ترجمه گزینه‌ها:

۱) پادشاه حقیقتاً نمی‌دانست که مردم او را دوست ندارند.

۲) شیخ اموال را برای خودش می‌خواست هنگامی که آن‌ها را از پادشاه طلب کرد.

۳) شیخ صادق بود در کلامش هنگام توزیع اموال میان مردم.

۴) پادشاه جماعتی داشت که هنگام بروز بعضی مشکلات نظراتشان را می‌شنید.

۱۸۶ ۳) [گزینه] نادرست را مشخص کن:

ترجمه گزینه‌ها:

۱) شیخ قصد داشت که با کارش پادشاه را آگاه کند.

۲) در پایان مردم پیرامون پادشاه با رغبت و شوق جمع شدند.

۳) شیخ با درخواستش نجات کسانی که با دیگران برای درود نیامدند را می‌خواست.

۴) اگر شیخ با صراحت خواستار احسان می‌شد قطعاً پادشاه آن را نمی‌پذیرفت.

۱۸۷ ۳) مفهوم دریافتی از متن این است که

ترجمه گزینه‌ها:

۱) عدالت ضامن بقای ماست نه تعداد و قدرت.

۲) حکومت با کفر باقی می‌ماند ولی با ظلم باقی نمی‌ماند.

۳) انسان بنده نیکی و بخشش است.

۴) ظلم جایگاهش بد و نیکی جایگاهش والا است.

۶۹ مهم‌ترین علی: أهم اسباب (رد گزینه ۱ و ۲) / «فیما» در گزینه‌های ۲ و ۳ اضافی است.

۷۰ بدترین مردم: شر الناس (رد گزینه ۲ و ۳ و ۴)

۷۱ از بزرگ‌ترین کتابخانه‌ها: من أكبر المكتبات (رد گزینه ۱ و ۲ و ۴) / «جهان قدیم»، ترکیب وصفی است و موصوف و صفت از لحاظ معرفه و نکره

باشتی مشابه هم باشند (رد گزینه ۱ و ۴) / کوچک‌ترین اشتباهات: أصغر

الأخطاء (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴) / از بزرگ‌ترین فضیلت‌ها: من أكبر الفضائل (رد گزینه ۱ و ۳ و ۴)

۷۳ زبان ما: لساننا (رد گزینه ۱ و ۲) / یکی از بزرگ‌ترین دشمنان ما: واحداً من أعظم أعدائنا (رد گزینه ۱ و ۴)

۷۴ محبوب‌ترین: أحبت (رد گزینه ۲ و ۴) / بندگان نزد خداوند: العباد

إلى الله (رد گزینه ۱ و ۲)

۷۵ از شریف‌ترین اعمال: من أشرف الأعمال

۷۶ این گزینه به فضیلت کار اشاره می‌کند در صورتی که عبارت سؤال

و سه گزینه دیگر به اعتدال و میانه‌روی کار اشاره می‌کند.

۷۷ در این گزینه مانند صورت سؤال دشمنی عاقل بر دوستی نادان ارجحیت دارد.

۷۸ ترجمه عبارت: سکوت، طلا و سخن گفتن، نقره است. مفهوم:

ارزش سکوت و کم‌سخنی.

۷۹ ترجمه گزینه‌ها:

۱) خودپسندی، برتر حساب کردن دیگران نسبت به خودت است.

۲) جاسوسی کردن تلاش برای کشف اسرار مردم برای رسوا کردنشان است.

۳) ریشخند کردن آن است که دیگران را با عمل یا با کاری مسخره کنی.

۴) بدگمانی تهمت زدن به یک شخص بدون دلیل منطقی.

۱۸۰ ۱) «زاغ سیاهشو چوب زدن: یعنی جاسوسی در کار دیگران»

ترجمه گزینه‌ها:

۱) جاسوسی کردن ۲) غیبت ۳) خودپسندی ۴) آلوده شدن به گناه

۸۱ ترجمه گزینه‌ها:

۱) کسی که عیب بگیرد از دیگران.

۲) کسی که ارتباط را دائماً قطع می‌کند.

۳) کسی که به گناهان کبیره می‌پردازد.

۴) کسی که برای رسوا کردن همکارش تلاش می‌کند.

مشخص است که گزینه ۱ مفهوم ضربالمثل صورت سؤال را بیان می‌کند.

۸۲ ترجمه عبارت سؤال: بهترین برادرانتان کسی است که هدیه کند

به شما عیب‌هایتان را، این مفهوم عیناً در گزینه ۴ مشاهده می‌شود.

۸۳ ترجمه عبارت: «تهنایی بهتر از همنشین بد است.» (مفهوم:

دوری کردن از افراد بدسرشت) (مفهوم شعر: دوستی با افراد دانا و فاصله گرفتن از افراد نادان)

ترجمه سایر گزینه‌ها:

۱) زیبایی انسان به شیوه‌ای سخنی است. ۳) از بین بردن فرصت اندوه است.

۴) خداوند چیزی برتر از عقل برای بندگان تقسیم نکرد.